

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia.
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nerăzante nu se
primesc. — Manuscrise nu se
reîntorc.

INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anuluri:
în Viena: *M. Dukes, C. Svaroch*
Schales, Rudolf, Moser, A. Oppelko
Kocholger; Anton, Oppelko, J.
Hammer; în Budapesta: *A. V.*
Gödderger, Eckstein, Bernat; în
București: *Agence Savas, Suc-*
cursale de Roumanie; în Ham-
burg: *Karoly & Liebmann.*

Prețurile inserțiilor: o serie
garnon pe o coloană 4 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarif și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

(NUMERŪ DE DUMINECĂ 10)

„Gazeta” iese în mă-care zi.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 3 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
la administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 3 fl. 50 cr.
Cu dnoșii în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Ună esemplară 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atâtu abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 51.—Anul LVIII.

Brașov, Duminecă, 5 (17) Martie

1895.

Nu se mai pôte!

Brașov, 4 Martie v. 1895.

Să nu se mire nimeni, decât amărăciunea poporului agricultor din aceste țări a ajuns așa departe, încât prin unele părți a început să se arunce orbesce în brațele socialismului, ér prin altele a început să se arate aplecatu chiar la resvrătire față cu diregătoriile, precum a dovedit-o acesta și casul mai prós-petă dela Bagin în Ardél.

Poporul de rând dela noi nu s'a simțitú nici-odată așa de apăsátú ca astăzi: plătesce bietul de elú la contribuțiunú până înbrâncese și din partea stăpânirii nu întâmpină nici o cruțare, nici o ușurință; cei dela putere umblă să tragă jarulú la óla lorú, ér poporulú trebuie să tacă și să supórté tóte.

Una dintre loviturile cele mai grele i s'a datú țéranului agricol-torú prin introducerea catastrului nou din 1881. Cu deosebire poporulú românú din Ardealú simte amarú urmele acestui catastro, prin care marii proprietari maghiari, grofii și baronii, în a cărora mână suntú puse diregătoriile și puterea țării, au sciutú să-și facă lorú cele mai mari ușurințe, ér greutățile să le arunce asupra poporului.

Se scie, că prin acestú catastro eum și prin numărósele reclamațiuni și „rectificări” făcute mai târziu, pământurile marilor proprietari, cari de regulă suntú cele mai bune și mai mánóse, au fostú prețuite așa de josú, încátú abia decă plătescú 30—40 cr. dare de jugerú, pe când micii proprietari, în majoritate plugari de rândú, ale cărora pământuri suntú de obicei multú mai rele, plătescú o dare chiar și de doi, orí mai mulți florini de jugerú.

Acesta este însé numai inceputulú nedreptăților. Se scie, că basa tuturorú aruncurilor o forméză con-

tribuțiunea. E lucru firescú dér, că pe câtú de mare este contribuțiunea poporului agricultorú față cu a marilor proprietari, pe atâtú de mari trebuie să fiá și aruncurile de dare, pe cari le plătesce poporulú, în aseménare cu marii proprietari maghiari.

Pentru ca cu atâtú mai bine să-și pótá da omulú sémá de marea nedreptate, ce apasă în urma acesta umerii poporului agricultorú, vomú aminti, că pe basa dărei de pământú, agricultorulú are să plătescá nu mai puținú ca 23 de aruncuri diferite numai cátrá statú, la cari mai vinú a se adauge apoi o altá sumá de aruncuri pentru comune și comitate, cari în unele locuri trecú peste 80—90% ale dărei directe.

Și fiindú-cá tóte aceste aruncuri se facú pe basa dărei de pământú, urmézá de sine, cá miculú moșierú, care plătesce o dare de pământú de 5-orí mai mare ca proprietarii cei mari, trebuie să supórté și aruncurile în măsurá de 5-orí mai mare decátú acestia.

Acéstá povară, care în fondú nu este altú-ceva, decátú o iobăgiá ascunsá, până acuma a dus-o țéranulú agricultorú cum a dus-o, dér greutățile vieței lui s'au sporitú neurmatú, sarcinele lui s'au totú înmulțitú și amărăciunea poporului a crescutú astăzi până la acelú punctú, peste care mai cá nu se mai pôte trece.

O recunoscú acesta și cei ce stau în fruntea trebilor statului. Miséria agrară este în timpulú de față adese-orí amintitá și desbátutá în dietá, ba s'a cerutú chiar revisuirea catastroului din 1881 și guvernulú a și promisú revisuirea lui. Dér să nu credá cine-va, că prin acéstá revisuire, de cumva în adevérú se va face, i se va aduce poporului agricultorú vre-o ușurință, căci nu îmbunătățirea sortii poporului este adevératulú scop alú celorú ce facú gurá mare, ci ca

în tóte altele, scopulú le este să tragá și mai multú jarú la óla lorú, căci prea îi apasă datoriiile, în cari s'au înglodatú prin luxulú celú mare și traiulú bunú.

Până acolo au ajunsú greutățile micilorú agricultorú dela noi, încátú totú rodulú muncei lorú de peste anú îlú consumá dările. Ei nu plătescú numai o contribuțiune de 10% după venitulú catastralú, cum ar trebui să fiá, ci întregú venitulú catastralú îlú plătescú în dări.

Și în aceste împrejurări, când sarcinele publice au ajunsú pentru poporú la punctulú celú mai înaltú, vine ca pupázá pe colacú noua lege privitoare la poliția de câmpú, care încarcá greutăți și mai mari pe umerii poporului, în timpú ce pe marii proprietari îi favorisézá.

Una dintre măsurile cele mai asupritóre ale noiei legi este pentru poporulú agricultorú aceea, prin care li-se impune comunelorú să-și ținá păzitorii de câmpú cu platá de câte 360 fl. la anú. Acesta îi obligá numai pe proprietarii mici, cari au mai puținú de 100 jugere, pe când proprietarilorú mari li-se lasá în voiá liberá să-și ținá păzitorii lorú separați de ai comunelorú. De unde se scótá acum bieții sáteni plata cea mare de câte 360 fl. pentru nisce păzitorii de câmpú, când nici chiar învățătorilorú lorú confesionali n'au de unde le plăti asemenea lefurii?

Când s'a adusú acéstá lege, legislatorii unguri și-au uitatú să ținá măcarú câtú de puținú sémá de poporú. Ei s'au gânditú și atunci numai la maghiarisare, căci au crezutú, că prin acesta vorú mai înființa câteva posturi pentru pintenai de ai lorú, pe cari îi vorú trimite apoi ca polițiști pe capulú comunelorú nóstre.

Dér și-au uitatú legislatorii unguri, că suferința poporului încă își are marginele sale. Orí câtú s'ar strădui, cei din fruntea trebilorú nu vorú puté trage mai multú jarú la

óla lorú, căci câtú au pututú totú l'au trasú. Rémâne să-și plătescá datoriiile din altá parte, căci de pe a poporului spinare nu se mai pôte, dêu, nu se mai pôte!

Revistá politicá.

Séptémána trecutá ministrulú președinte Bánffy a ținutú o cuvénare în dietá, în care a arátatú ce păreri are guvernulú față de opoziția din dietá în cestiunea armatei. Vorbirea acesta a ministrului președinte, pe care aprópe tóte foile unguresci au numit-o de *rușine a țării*, a datú privilegiu ca din partea opoziției unguresci să se ridice glasuri puternice contra ministrului-președinte, invinuindu-lú, cá și elú, ca și nașulú séu Tisza, s'a făcutú sluga Vienei. Acum, în urma acestei vorbiri i-se scrie unei foi unguresci din capitale Austriei, cá Bánffy a câștigatú dintr'odată grația cercurilor curții și a cercurilor militare. „Budapesti Hirlap” afirmá chiar, cá *Majestatea Sa monarchulú*, din propria sa inițiativá, a făcutú tóte *concesiunile*, ce le ceruse încă Wekerle, cu privire la *pretensiunile Mayhiarilorú față de curtea maghiară* și cá aceste concesiuni le-a făcutú deja cunoscuté alaltérei ministrului Bánffy într'o audiență mai lungá. Mai departe în cercurile militare din Viena se díce, cá lui Bánffy trebuie să i-se dea totú spriginulú posibilú, chiar și aceea, ce altorú miniștri unguresci nu s'a datú până acum, fiind-cá Bánffy e *persona grata* în Viena. — În Viena ministrulú-președinte a avutú conferiri lungi cu ministrulú comunú de răsboiu *Krieghammer* ér contele *Kálnoky* l'a cerótatú pe Bánffy la locuința sa, vorbindú cu elú timpú mai îndelungatú.

Fóia „*Pol. Corr.*” care stá în legăturá cu guvernulú din Budapesta, aduce scirea, cá legea despre *căsétoria civilá* va intra în vigóre în 18 Decemvre a. c. Decă însé va succede, ca matricolele de statú să fiá introduse în Septemvre, atunci ministrulú de justiția — díce numita fóia — va introduce prin ordinațiune legea despre *căsétoria civilá*.

FOILETONULŪ „GAZ. TRANS.”

D-șórei A. Bársescu.

Bine-ai venitú din depártare,
Tu óspe gingașú, adoratú;
Unú dêu prea bunú a Ta cărare
Spre-a nóstre plaiuri a 'ndreptatú!

Căci a voitú pe o clipitá
A vieții neguri să lăsámú
Și'n ale artei sferi senine
Conduși de Tine să planámú.

Născutá'n zodii fericite,
Menire mândrá ai primitú:
Ca să'nțelegi a lunei taine,
Sé farmecú sufletulú uimitú.

Intocmai cum cufundătorulú
Strábate-a mării adéncimi
Și scumpele mărăgăritare
Răpescé din întunecimí,

Așa Tu'n marea ne'nțelésá
A sufletului omenescú

Strábați, condusá de-alú Têu geniu,
Și tóte se destáinuescú.

A patimilorú largi prápástii
Tu le cutreerí până'n fundú;
Zadarnicú monstrierú pasiunei
De-a Ta privire se ascundú.

Și pe-alú iubirei ostrovú tainicú
Cu dragú s'opresce alú Têu pasú;
Tot ce-i mai sfânt, mai dulce 'n lume
Vrăjesece magicú alú Têu glasú.

Și 'n calea Ta multú îndrásnéță
O lume 'ntregá Tu răpesci;
C'un gestú, c'unú tremurú, c'o privire
Tu mií de pepturi sguiduesci.

O, câte inimí, câte sinuri
La glasulú Têu au palpitátú;
Câți ochi, o Hero ne 'ntrecutá,
Cu Tine lacrimi au vórsatú!

De multú acum vestite némuri
In drumulú Têu cu dragú privescú
Și ca s'acopere-a Ta frunte
Cununi de laurú împletescú.

Ér noi, frați dornici, cu mândrie
Triumfulú Têu îlú admirámú
Și ori-ce pasú pe-a artei cale
Cu ochiú luciosú îlú urmáriamú.

Ș'acum, când între noi Te-aduse
Unú césú fericé, multú visatú,
De-odat' pe toți, o nouá Circe,
In robii Têi ne-ai preschimbatú.

In fața geniului falnicú
Cu dragú genunchii noi plecámú
Și cu stálpári în mâna dreptá
Cântári de laudá 'ntonámú:

„Pășese falnicú înainte
„Menirea 'Ți mândrá împlinindú,
„Cu glasulú Têu, cu-a Ta ființă
„O lume 'ntregá fericindú.

„O, facá cerulú, ca în cale-Ți
„Pe lângá laurii divini
„Sé creșc 'a bucuriei rose
„Ș'ai păcei dalbe fragedi crini!”

Brașov, 3 Martie 1895.

Andreiú Barseanu.

DORULŪ.

Novelá de E. H. Traducere de L.

II.

Luna se ridica încetú, ca și unú globú de aurú, din frumoșa Mediteraná, aruncándú blânda-i luminá peste întregá regiunea. Departe, peste suprafața liniștitá a mării, tremurau linú și clipeau rațele ei aurii colorándú delurile, cari se înáltau cátrá albasturulú orizontú.

Acéstá farmecátóre sérá atrase pe toți locuitorii sátelețului afará în liberú. Peste totú loculú se vedeau grupe, plimbându-se pe malulú mării. Ici colea se auđia câte-o voce melodiósá, la care trecătorii acompaniau cu veselii și „O, bella, bella bimba, come bella bem”, — suna din tóte părțile.

La marginea cheului „Mollo” ședea o grupá veselá de fete. „Étá, colo sé reíntorcú gondolele dela pescuitú acasă”, díce una, arátândú cu mâna în direcțiunea, de unde se záriau gondolele, care sé iveau din depártare.

— „Cea dintáiu e gondoleta bétránu-

Unu evenimentu în politica mare europeană va fi de sigură șerbarea deschiderii canalului dela Kiel diu marea nordică, la care împăratul Germaniei a invitată toate statele din Europa între cari și Franca. Afacerea participării Franței la aceste șerbări a fostu obiectu de discuțiune și certe înfocate în camera franceză din Parisu. S'au ridicat voei contra participării, spunându-se, că Franca nu pôte lua parte la o șerbare arangeată de Germania, care în 1871 i-a răpitu două provincii: Alsația și Lotaringia. În cestiunea acesta publică acum filosoful francez Jules Simon unu articolu în „Figaro“ din Parisu, în care dize, că rămânerea Franței dela șerbările din Kiel ar fi o demonstrațiune contra păcei la care ține așa de multu împăratul germanu. Apoi citează nise cuvinte, ce i le-a dîșu unu Germanu în Parisu, că adeoă Francesii știu fôrte bine, că nu potu să reanexeze provinciile luate de Germania. Ar fi mai bine, decât Francesii ar renunța la ceva imposibilu, la care casu răsboiul ar dispără pentru tot-déuna.

Tisza redivivus.

Colomanu Tisza, „parlamentarul ponderos“ cum ilu numescu sateliții sei publiciști, „generalulu“, cum ilu numesu subalternii clicei sale, și „intrigatulu bētrānu“, cum ilu numescu contrarii lui, după o lungă paușă érašī a vorbitu odată sēptēmāna trecută în parlamentulu ungaru. A și fostu de lipsă după vorbirea din urmă a ministrului-președinte Bánffy, care în adevăr a fostu numai unu „atacu de tusa“ cum a caracterisat-o o fôia opozițională, ca Tisza, care și acuma e deus ex machina a partidei liberale, sē pășescă în persônă și cu totă autoritatea sa. Acum odată Tisza a fostu fôrte vorbărețu. După cum se îndatinéză bētrāni, elu se aprofundă în reminiscențe vaste ein acelu timpu, în care elu figura ca ministrulu neconsumabilu pe cartea cu chipuri politică a Europei.

Înainte de tôte elu voi sē se constata spre „vecnicā aducere aminte“, că nu silitu, ci de bună voia a renunțat la postul de președinte alu cabinetului. Vielnulul! A urmatu sfatul soțului seu Iuliu Andrassy, care dizea, că unu diplomatu trebuie sē se cobore de pe calu, înainte de ce l'arțarunca acesta la pământu. O zamă lungă făcu Tisza din espunerea fusiunii. Între atacuri ascuțite asupra lui Albertu Apponyi, „generalulu“ își da trudă sē facă pe ômeni, ca sē credă, că lui nimic nu-i zace într'atâta la inimă, ca contopirea tuturor grupurilor, cari stau pe basa pactului dela 1867, însă totuși nu putu ascunde, că lui chiar așa nu i-ar plăcē fusiunea, ca dracului tāmăia.

Că Tisza chiar acum a pășitu cu o vorbire programatică, e o dovadă clară, că „elica Tisza“ érašī află timpul oportunu, ca sē se virēscă cu totă ponderositatea în primul șir. Slăbiciunea cabinetului Bánffy

în prima liniă e taria clicei, care se înșiră în jurulu persônei lui Colomanu Tisza. Pășirea lui activă de sigură va avē ca urmare marșulu retoricu alu partidelor opoziționale. Scenele viforose, cari s'au produsu în decursulu și după vorbirea „generalului“, prevestescă atacuri aprige. Parlamentulu ungaru érašī stă sub insigniulu fatalu alu lui Colomanu Tisza.

Cum speculează partida liberală din Ungaria?

Deputatul dietal Ioan Hock, înainte cu câte-va zile, a numitu partida liberală din camera ungară „o reuniune de câștigă“. Cătu de dreptu a avut elu cu acesta, dovedesce faptul, că dintre 200 deputați din drēpta, nu mai puțin ca 93 ocupă la olaltă 322 posturi de directori și de membri în directoratul diferitelor linii ferate, societăți pe acțiuni, institute financiare și întreprinderi de câștigu. Singuratici dintre ei intrunescu în mâna lor o seriă întrégă de sinecure, cari, se înțelege, suntu împreunate cu dividende grase și alte venituri. Noi amintim numai pe cei mai „îngrășați“ mușterii ai parlamentului ungaru, din lista lungă, pe care o publică „Nemzeti Ujság“.

În frunte stă deputatul Mauritiu Mezey cu 24 posturi, după elu urmēză Leo Lānczy cu 19 posturi, Iuliu Rosenberg cu 16, Ludvig Tolnay cu 15, Ambrosiu Neményi și Armin Neumann cu câte 13, Edmund Gajári șefu-redactorulu lui „Nemzet“ cu 12, bar. Fedor Nicolici și Paulu Mandl cu câte 10, Benjaminu Boros cu 9, Augustu Pulszky, Maximilianu Falk șefu-redactorulu lui „Pest.-Ll.“, contele Geza Teleki și Desideriu Zsigmond cu câte 7, Gabrielu Daniellu, Franciscu Chorin, Mauritiu Jokai, poetulu, Petru Matuska și Ștefanu Tisza cu câte 6, Gustavu Degen, Alexandru Hegedus, Iuliu Szajbely, Valerianu Smialkovsky cu câte 5, Petru Busbach, contele Alexandru Teleki și Ștefanu Teleszky, cu câte 4, Adalbertu Csavossy, contele Colomanu Eszterhazy, Nicolau Fejer, Fridericu Harkanyi, Franciscu Kiraly, Ludovicu Lang, Alexandru Matlekovici și Alexandru Mohai cu câte 3, ceilalti mai „modești“ cu câte 2 și câte 1 postu.

La aceștia se mai adaugă ministri, cari, înainte de numirea lor, au trebuit sē-și depună oficiile, afară de contele Andor Festetich, care și astăzi ocupă postu la societatea de navigare danubiană. Baronulu Bánffy ocupase unu postu, Ernestu Daniel patru posturi, Desideriu Perczel șese, și baronulu Samuilu Josika unu postu.

Aci observăm, că această listă nici pe departe nu e completă, căci d. e. ex-ministrulu Lukacs, numai zilele trecute s'a făcutu membru în directoriulu unei bance din Budapesta. În timpul celu mai apropiat, cu ocaziunea împărțirii de concesiuni pentru liniile ferate vicinale, apoi la

înființarea bancei agrare, de sigură din nou voru ploua ast-fel de posturi bine dotate, cari voru cadē în pōla membrilor partidei liberale, ca „premiu“ pentru „convingerile“ lor. Pôte deci exista o majoritate mai bine „dotată“, decât „reuniunea de câștigă“, care în camera ungară represintă partida liberală?

Poporațiunea Ungariei.

Oficiulu statisticu regnicolaru publică unu raportu despre mișcarea poporațiunii din 1892—1893. Din raportulu acesta estragemu următoarele:

Intrégă poporațiunea țerilor de sub Corōna Sfântului Ștefanu numēra la 1890 17.349,398 suflete, ér la finea anului 1893 17.808,544 suflete.

În Ungaria-proprie poporațiunea civilă a fostu în 1890 de 15.133,494, în 1893 de 15.545,832 suflete. Sporulu poporațiunii în Ungaria a fostu în 1891 de 138,829, în 1892 de 89,956, în 1893 de 183,553 suflete.

Poporațiunea Croației-Slavoniei a fostu în 1890 de 2.186,410, în 1893 de 2.232,303. S'a sporitu în 1891 cu 22,279, în 1892 cu 3857 și în 1893 cu 19,757.

În Ardealu au fostu în 1890: 2.251,216, și în 1893: 2.332,935 suflete.

După religioni Romano-catolici suntu peste tot în 1890: 8.823,472, 1893: 9.061,223; Greco-catolici 1890: 1.667,980, 1893: 1.718,696; Greco-orientali 1890: 2.632,332, 1893: 2.679,887; Augustini evangelici 1890: 1.204,040, 1893: 1.227,214; Reformati 1890: 2.225,126, 1893: 2.272,074; Unitari 1890: 61,645; 1893: 63,637; Evrei 1890: 725,222; 1893: 761,963.

Raportulu casurilor de môrte este mai nefavorabil la romano-catolici, apoi la greco-orientali, celu mai micu la Evrei. Pe-o miă de suflete s'a venit la catolici în 1892 367, 1893: 326; la greco-orientali 1892: 393, 1893: 343; la Jidan 1892: 197, 1893: 185.

Testamentul regretatului G. Filepp.

Din testamentulu înflăcăratulu naționalist român George Filepp, fostu avocatulu în Tășnadu (Sēlagiu), primim următorulu estrasu, care arată punctele privitoare la sumele testate pentru scopuri culturale și de binefacere:

„1.) Casa din Tășnadu Nr. 42 și via Disznóhegy cu tôte mobilele și sculele economice, cu totă proviziunea, anume: grău, mălaiu, ovēs, orz, vinu cam la 100 hectolitru, fructele pendinte etc... le testez „Reuniunii femeilor Române din Sēlagiu“, cu acea condițiune, ca sē înființeze din acelea o școlă curat română pentru ficele române din Sēlagiu, eventualminte și de airea.

„Reuniunea se îndatoresce, după

primirea acestui legat, în restimp de 10 ani a pune școlă în lucrare, pentru-că la din contră acestu legat se constituiesc pentru „Asociațiunea Transilvană pentru lit. română și cultura poporului român“, care acestu legat ilu va manipula conformu stipulațiunilor mai josu indicate la fondațiunea de 20.000 fl..

„4.) Pentru scopuri filantropice curat române, din averea mea mobilă testez 20.000 — douăzeci de mii de floreni v. a. — parte în numărur, parte în contracte. Această sumă, administrată după sistemulu adoptat de cassele de economii și creditu cu 6% la anu, într'unu restimp de 100 ani după conspectulu sub ./. aci alăturat ar da una sumă de fl. — 7.262.991, ér în restimp de 110 ani o sumă de fl. 13.916.266, ér fructificat cu 5% după 100 de ani ar da fl. 6.052.493, ér după 110 ani ar da o sumă de fl. 11.596.889 v. austr. sumă destul de însemnată, ca cu venitul curat alu acelea sē se pōtă începe regenerarea culturală a poporului român — și fiindcă „Asociațiunea Transilvană pentru lit. și cul. poporului român“ e o instituțiune curat națională română din parte-mi e cu totă onōrea rugată, ca această fondațiune sē binevoescă a o primi în administrațiunea proprie, fără a subtrage ceva din venitul anual alu acelea cătu de puțin sub titulu „spese de administrațiune“, căci atunci totu calculu și intențiunea mea s'ar paralisa, ce ar fi în contra intereselor națiunii române, cari „Asociațiunea, și-le-a propus a-le promova, ér nu a-le împedeca.

„5.) Cătră celea 20.000 fl. v. a. destinate pentru scopuri culturale române, mai adaug: a) Unu losu turcescu Nr. 1.216.207 în valore nominală de fl. 160 — cu 3% la anu; b) Unu losu Herzogthum Sachsen-Meiningen seria Nr. 4643. Nr. 37 în valore nominală de fl. 7 v. a.; c) Unu losu Landes-Hauptstadt Salzburg Nr. 54, 436 în valore de 20 fl. alu căroru câștigu eventualu asemenea dorescu sē se adaugă la suma de 20.000 fl. și sē se sporēscă sub asemenea condițiuni, prin cari de cum-va la suma de celu puțin 8.000.000 fl. s'ar putē ajunge mai curēndu, decâtu cum se află stipulat în punctulu 4., atunci dorescu, ca „Asociațiunea Transilvană“, prin comitetulu seu, îndată sē-și începă operațiunile sale în acestu testamentu stipulate. „Asociațiunea“ va primi administrațiunea acestei fondațiuni cu 1 Ianuarie subsecvente după môrtea mea, ér operațiunile

lui Pietro“, strigă veselū o mititică cu ochi negrii, „elu vine, ca tot-déuna, mai curēndu acasă“.

— „Nu e mirare“, adause frumoșă Terezina, „elu are celu mai isteț și dibaciu sodalū“.

— „A! Pepino pôte fi celu mai bun și isteț pescar, dér totuși eu nu-lu potu suferi“, replică mititica cu ochi negrii.

— „Ei Mario“, reluă Terezina în tonu batjocuritoru, „asta o dicit, pentru-că Dumineca trecută elu te-a jucat fôrte puțin“.

— „Ce-mi pasă mie, decât se intereseză seu nu Pepino de mine? Eu și fără elu am jucători destul!“ răspunse batjocurita cu glasu înfocatū.

— „Spune déră, ce poți avē contra lui Pepino?“

— „O, nimicū însemnatū, cu credū numai, că elu este unu omu rēutaciosū. Zilele trecute bătuse grozavū pe miculu Philippo, fără ca acestu sērmanu băiatu sē-i fi făcutu ceva rău“.

— „Asta, sigurū nu e adevărătū“, începū o blondinā subțirică, „Pepino nu

face nici chiar unu animalu vr'o durere, cu atâtū mai puținū unu omu“.

— „Pôte“, strigă Maria înfocată, „dér a fostu adevărătū, am văcut-o tocmai eu“.

— „Atuncia va fi avutū cauză de a-lu bate“, continuă cu voce apărătoare blondina.

— „Încetați, Ninetta!“ dize atunci fata mai mare, „așa ceva nu pricepi tu, ești multu prea tinēră“.

— „Nu“, începū Maria érašī, „așa ceva nu poți pricepe; afară de aceea Pepino de multu pare a avea o piatră în scândura ta. Deja ca băiatu micu; când nu era mai puțin scuturatū ca acuma, am observat-o asta“.

— „Ți mai aduc aminte?“ strigă Terezina, „cum păstra cei mai mari și frumoși melci pentru sine, și cum scia la cea mai bună ocaziune sē bată pe cine numai putea? Da, elu de atunci era aspru și interesatū, și de atunci s'a putut schimba“.

Ninetta — căci acesta era blondina amintită, — voia tocmai sē ia din nou parte atacatului, dér unu simțemētū neesplicabilū o reținū. Pentru nici unu preț

n'ar fi spus ea amicelor ei, că acusatulu nu-și ducea melci pentru elu, ci elu îi păstra totdeuna pentru a-i cauza ei bucuriă și că era duru, numai când cine-va cuteza a-i face neplăcere. Nu! — asta nu putea sē li-o spună, dér a asculta mai de parte acusa lor, cu atâtū mai puținū. Se ridică deci cu grabă, alergândū cătră nise cunoscuți, cari se apropiiau, spre întēpnare. Ea avea o statură înaltă și sveltă. Era delicată, cum rarū sē pôte afla în clasele poporului de josu. Pretensiunea la o frumșete clasică nu o putea ridica, pentru așa ceva nasulu ei era ceva tēmpitū și prea micu, fruntea prea jōsă. Când însă surisulu se ivea pe buzele ei, se arătau două șiruri de dinți albi, și ochii ei mari albastrii clipitori, priveau atâtū de viali în lume, încâtū toți, cari întēlniau pe blondina Ninetta, rămāneau încantați de farmeculu lorū.

Cea mai frumoșă podobă era frumosulu ei perū auriu, care în mii de bucle dragălașe încungiura fruntea-i lată. Aceste i-au dat numele „la bella Nina“, sub care era cunoscută în totu satulu.

Ea se plimba acuma cu câte-va fe-

mei pe „Mollo“ în sus și în jos, părēndu a fi adēncită în conservația lorū. Furișate însă rēțaciau privirile ei ér și éră cătră gondolele, ce se apropiiau. Când cea dintāiu ajunse la malū, se plecă ca din întâmplare peste parapetulu de pētră și nime, afară de Pepino, nu observă salutarea acesta semnificativă și roșata, care se furișă în fața ei.

Cei mai mulți dintre preumblători alergară la locul de debarcare, căci fiesc care voia sē vadă prada adusă. Ninetta singurā numai, rămase pe „Mollo“ îndērtū. Nurai când mulțimea se strecorase, alergă ea cu pași grăbiți pe drumulu, care conducea cătră satū. Curēndu fū ajunsă de unu june înaltu, negriciosu, care punēndu-i mâna cu confidență pe umēru, strigă:

— „Ei, Ninetta, și cum ț'a trecutū ție ziua asta? Ai fostu și astăzi silitora la învețatū?“

— „Da“, răspunse Ninetta, „am petrecutū mai multu de o oră la bunulu preotū. Elu m'a lăsat sē cetescū érašī într'una din cărțile, în cari se istorisesc de frumosele și depărtatele țeri. Șci, Pepino, câte-odată dorescu sē potu vedē acelea

le va începe îndată după ce acea sumă se va spori la 8.000.000 fl. v. a., făcând în mai mulți, ori în mai puțini ani, dăr mai curândă nici decâtă nu etc.

„6) Decă „Asociațiunea Transilvană“, precum nu mă îndoiesc, va primi asupra și manipulațiunea acestei fundațiuni, și aceea va cresce mai puțină la 8.000.000 fl., va proceda după următoarele principii:

„a) Interesele după 1.000.000 fl., unu milionu de floreni, să se folosescă spre ridicarea unei academii române de drepturi, de cum-va până atunce națiunea n'ar fi în stare să ridice academia de înțregă națiunea dorită, ér decă s'ar ridica până atunci, interesele anuale după acestu milionu, să se întoreă spre amplificarea aceleia ulterioară.

„b.) Interesele după 2.000.000 fl., două milioane floreni, spre ridicarea de școle pentru ambe secsele și de biserici.

„c.) Érá interesele după 2.000.000 fl., două milioane floreni, spre îmbunătățirea lefilor învățătoresei pentru ambe secsele și spre crearea de stipendii pentru celea mai de lipsă ramuri de sciință în favoarea ambelelor secse.

„De regulă doresc a observa, că întâiu școlile, și numai după aceea vor fi a se ridica bisericile, ér școlile în prima liniă în atari comune, unde esistența Românilor e mai tare amenințată și unde se pôte spera mai mare succes; comune de totu mic și neînsemnate n'ar merita șpe.

„Érá după-ce învățatorii trebuiesc să fiă demni de numele de „învățători“, doresc, ca lefile lor, precum și stipendiile creând, să fiă mai bine mai puțin și bune, decâtă mai multe și rele. Cei ce voru participa la binefacerea acestei fundațiuni, trebuiesc să fiă cu trup și suflet Români adevărați, și pe lângă aceea de moralitate bună și esemplară, pentru-că fără moralitate nu pôte susta societatea umană.

„La distribuirea stipendiilor pentru studenți, următorii consăngeni mei numai în condițiuni egale se voru puté bucura de preferință față de alți concurenți.

„d) Restul de 3.000.000 fl., adecă trei milioane floreni, voiesc să se împartă între acei consăngeni ai mei de ambe secsele, cari își voru trage originea dela frații mei, șianume: dela Simeon și Alesandru Filepp, din Er-Kávás, dela Ioan și Demetriu Filepp din Er Hatvan, dela fiii

nepoții lor, decă aceia voru fi ómenii literați și cualificați, Români adevărați cu trup și suflet, ómeni morali și voru purta numele de familie ală meu“.

Bănci unguresci cu grămada. În timpul din urmă, Ungurii din Ardeal s'au apucat din tóte puterile să înfiinzeze institute de bani maghiare mai în fi-care sat. Numai în comitatul Odorheiului s'au înființat acum de-odată șapte institute maghiare de bani, și anume în comunele Odorheiul sécesc, Racoșul de sus, Egec, Petek, Locod, Farașlaca și Corond; apoi în Daroltă din com. Târnavei mic și în Ormeniș din com. Târnavei mar.

Va să dăcă aici avem de-a face cu 9 institute unguresci de bani, cari s'au întemeiat acum de-odată, ca și cum ar fi răsărit din pământ. Ele sunt înființate pe acțiuni de câte 25 fl., pe timp de 20 ani. Multe altele însă s'au înființat înainte, ér altele sunt pe cale de-a se înființa în cel mai apropiat viitor. În fruntea băncilor unguresci stau de obicei anumiți funcționari, precum solgăbirii, notari, ba chiar vice-spanul Odorheiului figurează între cei mai zelosi sprijinitori ai lor.

În contra acestor străduințe ale Ungurilor din Ardeal n'amă avé nimic de dăș. Deși, în asemănare cu numărul lor mic, Ungurii ardeleni, au avut și până acum cu mult mai multe bănci decâtă noi Români, nouli lor avânt n'are să ne sparie întru nimic, nu ne vom spăria nici atunci, când am vedé, că ei și-au înființat câte-o bancă populară chiar în fi-care sat, deórece acestu lucru ar însemna numai ună îmbucurătoră pasă spre progres.

Dăr nu totu în asemenea mod sunt întimpinate băncile noastre românesce din partea Maghiarilor. Ei nu numai, că nu se bucură de înaintarea, ce-o facem noi pe acestu teren, dăr stau să turbe de ne-casă; foile lor la tótă ocaziune ridică cele mai ticălose bănci în contra băncilor noastre, ațită și caută a aplica tóte mijlocele în contra, ba până acolo a ajuns răutatea și lăcomia agitatorilor unguri ardeleni încât, precum șcim, au cerut dela dietă, în numele comitatelor, ca să se ia măsură pentru a-li-se deschide și lor o cale de a-și implânta ghiarele în afacerile de administrațiune a băncilor noastre românesce.

Însé n'avem să ne mirăm de astea, căci șcim că poeziă nu numai odată au fost recunoscute, chiar și din partea gazetelor budapestane, ca cei mai scârboși exploataori ai noștri, ér noi, cari simțim dălnic și nemijlocit dușmăniile lor, îi cunoșcem de mult, și de aceea noi nu ne așteptăm din partea lor la o purtare cuviincioasă și omenosă.

Ceea ce vrem însé să legăm de inima poporului nostru este, ca să nu pierdă

din vedere nici-odată datorința, ce o are, de-a sprijini și îmbrățișa măcaru el după cuviință instituțiunile noastre românesce, pe cari adversarii noștri le urăsc și huiduesc atât de mult.

SCRIRILE DILEI.

4 (16) Martie.

Matriculele de stat în Comitatele Albei-inferioare și Huniadórei. Șcim, că ministrul unguresc de interne a luat măsură, ca matriculele de stat să se introducă în luna Septemvre a anului curent. Spre scopul acesta a împărțit porunci către comitate, ca să împartă cercurile matriculare și să recomande persoanele apte pentru conducerea matriculelor. În urma acesteia comisiunea administrativă a comitatului Albei-inferioare a ținut o ședință sub presidenția șpanului Zeyk, în care s'a hotărât, ca întregu comitatul să se împartă în 32 cercuri matriculare. Ca purtători de matricule voru fi încredințați notari, primari și învățători. Cheltuiala anuală e de 6000 fl. — În comitatul Huniadórei de asemenea se voru face cercuri matriculare și voru fi aplicați, ca conducători de matricule, notari și adjuncți de notari, apoi învățători de stat și comunali. Cheltuiala anuală costă 20,000 fl. — Plătesce Române și inghite. Muncesce și sudórea muncii tale dă-o, cu sila, străinilor.

„Albina“, primul și cel mai vechiu institut de credit și economii al nostru, a avut în decursul anului trecut 1894, un profit curat de 121,667 fl. 94 cr., adecă cu 6408 fl. 57 cr. mai mult, decâtă în anul de mai înainte. După propunerea consiliului de administrațiune, din profitul curat se va dărui pentru scopuri române culturale și de binefacere 6400 fl. 7 cr., ér restul va rămâne pentru fondul special de rezervă, fondul de pensii al funcționarilor etc. Dividenda anului 1894 se va urca la 16 fl. de acțiune, va să dăcă cu 1 fl. mai mare, ca în anul trecut. Fondul special de rezervă, înființat în 1892, se va urca la 164,256 fl. ér fondul de pensii al funcționarilor la 88,811 fl. 96 cr. Adunarea generală a acționarilor „Albinei“ se va ținé la 27 Martie n. c., cu care ocaziune se va face propunerea, ca capitalul social să se urce încă cu 300,000 fl., împărțit în 3000 acțiuni noue de câte 100 fl.

D-lu Dr. V. Branisce, redactorul responsabil al „Dreptății“, a primit alaltăieri sentența de condamnare, la 2 ani închisóre de stat și 1300 fl. amendă în bani, întărită de Curia din Budapesta. D-lu Branisce este citat pe 19 l. c. la tribunal — dăce „Dreptatea“ — și probabil, că încă cu finea unei curente va fi internat în temniță în Seghedin.

Dreptul limbei române în Bucovina. În Rădăuți primăria n'a voit să iscălesc unu certificat, pentru că era românesc. Aducândă acesta șcire, „Deșteptarea“ dăce: „Asta-i pentru noi dovadă, că numai unica primăria din Frătăuțulu-vechiu a înțeles cu totu adinsul prețul cel nespuse de mare al limbei românesce, a băgat adecă limba românescă în tóte trebile cancelăriei comunale și se și ține din răspuțeri de acestu lucru de fórte mare laudă“. Apoi dăce, că ar trebui să mērgă o deputațiă la d-lu presidentu al țării și să-l róge, ca să binevoiască a face rēnduială la primăria din Rădăuți. „Dreptate li-se va face atunci Frătăuțenilor cu bună sēmă, dreptate pentru tot-déuna, pentru-oă, slavă Domnului, Rădăuțulu încă nu se află într'o țără de ómeni sēlbatic, ei în împărăția cea vestită a Austriei, în care dreptul limbei noastre are tēmei în cea mai de căpeteniă lege împărătescă, care se chiamă „Constituția împărăției“.... numai Frătăuțulu-vechiu se luptă pentru dreptul limbei, ér celelalte comune românesce stau cu mâni în sîn și se uită. Tređiți-vé ómeni buni, băgați limba noastră în cancelăriile comunale, și dați mereu numai scrisori românesce pe la tóte diregătoriile din Rădăuți, ca să faceți bucuriă nēmuli nostru și multă bine urmașilor noștri!“

Comassare. Din Bucurdea vinosă ni-se șcrie, că acolo se lucră la comassarea hotarului. Poporul e amărit până în suflet, mai ales fiind-că locul e puțin, din care causă e vorba să se tae și pășunitul.

Bánffy contra Kossuth. Ministrul președinte Bánffy declară alaltăieri conducătorului stingei estreme din cameră, să nu facă încercări de-a înscena în 20 l. c. ziua morții lui Ludovic Kossuth, o serbare pentru rebelul mort, de-óre-oe guvernul e hotărât a lua măsură preventive și a împiedeca cu puterea arangiarea unei ast-fel de serbări.

Pălărieru român în Brașov. D-lu Dumitru Meșotă, unul dintre cei mai harnici și promițători industriași ai noștri, a deschis cu 1 Martie v. c. unu nou atelier de pălării și căciuli, care este în Brașov primul atelier român de felulu acesta. Prăvălia d-sale e bogat asortată cu totu felulu de pălării, cilindre și căciuli pentru cetățeni de tóte clasele societății. Recomandă atențiunei binevoitoare a publicului nostru atelierul noulu pălărieru român, care atât în ce privesce calitatea mărfii, cât și a prețurilor, promite a mulțumi pe toți. Avisu mai ales preoțimei și poporului nostru de prin satele din jur!

Din Dorna-Căndrenilor (Bucovina) i se șcrie „Deșteptării“: „Primarul de aici Cosma Donisă, măritându-și pe fiica sa Var-

țeri depărtate, despre cari aud și cetesc atâtea lucruri. Ce dumneșcesc pôte fi, când cad fulgiorii de nea și îmbracă pământul cu unu acoperemēt alb“.

— „Cum poți tu vorbi așa Ninetto, scumpă?“ dăce Pepino, „La noi totuși e mult mai frumos ca ori și unde. Eu n'ăș schimb Italia mea pentru tóte comorile lumii, cu Nordul aspru. Deși sunt sérac, îndestulit sunt totuși cu sórtea mea și șpezrez a fi odată și tare fericit în sātulețul meu“.

— „Da, pe timp mai lungu nici eu n'ăș dori să părăsesc dulcele pământ al Italiei noastre“, răspuse ea cu serioșitate. „Eu cred, că nici într'o țără n'ar puté să-mi placă, ca lângă frumosul mal și lângă iubita mea bunică“.

— „Așa dără singur bunică ta țiar lipsi?“ întrebă Pepino vătemat.

— „Ei, decă a-și cugeta mai bine“, adăuse Ninetta mișesce, „ăș mai sci totuși încă pe cine-va, de care cu greu m'ăș puté lipsi, dără mai bine nu-ți voi spune cine este...“

— „Nu-e de lipsa, — o sci fără ca

să-mi spui“, rise Pepino. „Dără ascultă, carina, vream să te întreb, decă doresc a mă însoți mâne la o plimbare pe mare? Padrone m'a dat a folosi gondoleta lui, și așa am cređut, că noi ni-am puté procura o deosebită plăcere mergēndu pe mare mâne, în sfânta dă de Duminecă.“

— „O, ce minunat va fi“, săltă Ninetta. „Eu cred, că bunică mă va lăsa“.

— „De sigur cred și eu, căci tu ești o fetiță sirguincioasă și cu mânuțele tale sci să compui totu felulu de podóbe, cu cari se sci mândri dómnele cele mari; însé pe lângă tóte podóbele și vestmintele lor scumpe, nu este una, care să-mi pótă plăce măcaru pe jumătate, ca tine“.

Ninetta rise cu hohot. „Da, tu încă m'plac mie mai mult, ca coconașii aceia eleganți cu fețele albe, cari tot-déuna sunt înarmați cu corturi mari, ca și cum s'ar teme de scumpul nostru sóre“.

Ast-felú povestindú înaintaseră amēndoi până la colțul stradei, în care zăcea căsuța Luigei. După repetirea promisiunei pentru ziua viitoare, urmă încă o stringere de mână și — „felicissima notte!“ — (nópte bună) s'auđi din gurile lor.

III.

În decursul anilor, din părăsitul sātulețu de pescari, în care sosirea unui străin deștepta mirare și curiositate generală, devenise unu loc mic de baie, bucuros cercetat de Italienii din părțile sudice. O liniă ferată permitea legătura cu aprópe situatul orașu Pisa și deja în primele zile ale unei Iulie începea o viață cu mult mai vială, care de obicei ținé până pe la finea lui Octomvre, când óspeții părășiau aceste locuri plăcute.

Departé în mare să clădise o terasă de lemn, pe care își petreceau multu din óspeți órele de dimineță în rēcóre. În partea opusă a terasei se afla o sală spațioasă numită „Nettuna“. Înainte de amēđ sala acesta era cercetată numai de ómeni bolnăvicioși și slab, de óre-oe cei mai multu străini petreceau órele plăcute ale dimineții pe valurile încântătoare ale rēcorósei Mediterane. Cătră sēră însé era „Nettuna“ locu de convenire pentru toți óspeții de cură, căci o bandă de muzicanți cânta piese, ceea ce nu puțin contribuia la vitalitatea generală a publicului. Dumineca se

încheia „concertulu“ acesta mai tot-déuna cu dansu, la care nu lipsia veselia, de óre-oe și locuitorii sātulețulu luau parte...

Interiorul satulu într'aceia este încă, ca și la începutul istoriei noastre. Aceleași strade înguste cu căsuțele mici și jóse, același canal, care conducea apele murdare spre mare. Numai la țermu se făcuse în anii din urmă ceva schimbare. Pe lângă celea două seu trei edificii înalte, cari le vedurăm, se ridicase o mulțime de clădiri. Intre astea se înălța unu edificiu splendid; acesta era unu pension pentru străini.

Locurile acestea însé, fórte rar erau cercetate de indigeni. Ei își făceau preumblările mai bucuroși pe vechiul lor „Mollo“. Locuințele pompoze ale óspeților, cu atât mai puțin erau cercetate de ei. Numai vr'o afacere seu vr'unu lucru i putea îndemna a-și îndrepta pașii într'acolo.

Unu ast-felú de motivu pôte era, care conducea pe frumoșă Ninetta în Dumineca acesta cătră pompoșă villă. Ea purta la mână unu pachet cu mare îngrijire învelit într'o basma albă. Pe lungul cori-

vara după Gavrilu Pralea, a poftit la nuntă pe jidanii Ehrlich Liquornik, Herş Segel, Berl Iablonow, Nuta Fleischer, A. Rosenrauch, Elik Bezner, Markus Katz; a pregătit pentru densii colaci și pești ferți de unu jidov, a cumpărat bere, holeroș, rum, coniac și vin de cel mai scump; li-au adus din Câmpulungu dioclași (adecă musicanți), cărora li-a plătit 40 fl. și așa i-a primit pe oșpeții săi în cea mai frumoasă odaie a casei comunale. La masa din odaia aceea s'au așezat pe lângă oșpeții numiți încă preoții, primarul ca socru-mare, nănași și unii cei mari și vr'o câțiva fruntași de ai satului, pe când alți câțiva gospodari căra apă, ca jidanii se-și spele mâinile înaintea mâncării, cum îi obiceiul la densii. La masa asta se auzea în totu minutul ciocnind cu paharele și strigând: Să trăescă d-lu Iancă! să trăescă d-lu Moiaș! să trăescă d-lu Șmil! și totu așa pe rând, pe când alții jucau cu jupăneșa Gitel, cu jupăneșa Sura și cu altele. Așa era la masa din odaia cea mai frumoasă a casei comunale, pe când pe noi ceilalți nuntași — cum ne scrie corespondentul — „ne-a băgat într'o odaie, dér așa de grămădiți, ca nisce vite... Dicalași am avut doi țigani, cari cântau cum îi cântă ursului ca să jõe... Vai și amar, la ce am ajuns noi muntenii“. — Totu în „Deșteptarea“ citim. In Dorna, Căndreni, Poiana Stampi și Poiana-Negri, ci că omenii s'au lăsat ou totu de beutura rachiului, dér ce folos, că mai mare foc și sărăcie a datu peste densii, bându ei rum, vin, bere și puri amestec, ca la unu rău până ce-și prăpădesou mințile, mai rău decât de rachi. Vai de capul omenii!

—o—

—o—
Musica militară din locu va concerta mâne séră la restarantul Fleischer (Sorea). Inceputul la 7½ ore. Intrarea 20 cr.

—o—

Cultivatorilor de pomi li-se atrage atenția asupra anunțului dela inserate, privitor la renumita scôla de pomărită a lui Ungvár László din Czegled, la care pe lângă totu felul de surcei nobili, în număr de sute de mii, se află gata pentru vânzare ca la 1,500,000 pomi pădureți de câte 1—2—3 ani, și anume: per, mer, gutui, douzin, meri de paradisi, pruni, prunus-myrobolana, Saint-Julien, pruni bistrăni, frăgari, vișini, perseci galbene, migdali și porumbei.

In onôrea D-șorei Agatha Bărsescu, s'a datu aseră din partea societății române de aici unu banchet în restaurația dela promenadă. Unu cerc de frumosu de domni, domne și domnișore, ca la vr'o 45 persoane, s'au întrunit la masa frumosă împodobită, în jurul serbătoritei artistice. In decursul supeului a cântat musica lui Gălușcă diferite cântece naționale. Sosindu rândul toastelor, d-lu directoru gimn. V. Onișiu a fostu interpretul sentimentelor de simpatia ale celorlți prezenți față cu artista,

care în câte-va sêri a fermecat și a încântat publicul brașoven și genialul ei joou pe scena teatrului german de aici. D-sa arătat, că convenirea acesta mai are pe lângă adorațiunea artei și o lature națională, căci, deși d-ra Bărsescu este o stea pe cerul artei dramatice germane, ea este Româncă și simte cu nemul ei.

Curându în urma acestui toast, ce a fostu însoțit de vii urări pentru artista, i s'a făcutu domnișorei Bărsescu o deosebită surprisă din partea domnului profesor A. Bărsescu, care a întâmpinat-o cu o prea frumoasă poesiă ocașională compusă de domnia-sa și dedicată ei. Această poesiă, pe care o publicăm în foiletonul numărului nostru de azi, a fostu ascultată cu cea mai viă mulțumire. Textul poeziei tipărită a fostu împărțit între meseri.

D-ra Bărsescu mișcată de primirea și urările simpatice, a mulțumit cu puține dér căldurose cuvinte, rostite într'o limbă frumoasă și fluentă românească, societății române din Brașov pentru onôrea ce i-o face. Au mai urmat și alte câte-va toast devenind petrecerea din ce în ce totu mai animată. La dorința domnișorei Bărsescu cântă apoi baritonistul Traianu Mureșianu două romane și unu cântec popular român. Abia cătră orele 2 din nopte s'a terminat această frumoasă ovațiune făcută mărețului talentu alu unei Române.

O proclamațiune chineză.

In fața necontenitelor desastre, ce le suferă Chinezii în lupta lor cu Japoneseii, trebuie să facă asupra or și cui o impresiune comică proclamațiunea, pe care înaintea cu câte-va săptămâni o adresă generalul chinezesc Wu-Ta-Chang cătră Japonesei. Proclamațiunea e de următorul conținut:

După ce eu în aceste trei luni din urmă am adunat 50 batalione de trupe hunane, le-am exercitat cum se cade și le-am înarmat cu puști din magazine, acum sunt gata, să le conduc în potru dușmanului. E sigur, că în restimp de două luni se voru întâmpla lupte decise. Cum puteți voi, Japoneseilor, chinuiți de fôme și de frig, să stați față cu trupele mele prospete? Voi, Japoneseilor, aveți acasă neveste tinere și copii, cari plâng și cari vă așteptă, să vă reintorciți. Voi sunteți numai unelele lui Otori. Sunteți siliți prin conscripțiune, ca să vă lăsați a fi pușcași de glonțele noastre. Dacă veți învinge, totă gloria și onôrea își voru atribui-o generalii voștri. Dacă veți fi bătuti, atunci ei voru fugi și voi soldaților trebuie să suferiți. Inse eu am o inimă bună și mă dore, ca voi să fiți nimiciți de batalionele mele și de frigul acesta grozav. De aceea eu vă comunic, soldați japoneși, că în casă decât, fiind voi învinși, nu veți scii, încâro să fugiți, să vă uitați la scuturile mele, pe cari stau cuvintele: „Predați-vă și încungiurați morțea!“ Atunci vă puneți la dispozițiunea oficerilor, cari se disting prin blândete și dreptate. Atunci aruncați armele voștre și ingeunchiați înaintea scuturilor noastre. Numai astfel

veți fi primiți în tabăra noastră, și veți căpeta pe di de două ori mâncare și veți fi bine tractați, ca și omenii noștri. Nu veți implini muncă de pedepsă și când se va încheia pacea, veți fi trimiși pe vapore în patria voastră, pentru-ca să vă vedeți femeile și copii. Jură pe cer, pe pământ și pe Dumnezei, că voi rămâne pe lângă aceste vorbe, căci de altfel mi-aș periclitat viitorul. Dacă voi însu nu veți voi să dați ascultare vorbelor mele, atunci veniți cu cele mai bune trupe ale voștre. Invingerea va fi pe partea celor mai buni soldați. Esperiența mea militară din cești 15 ani din urmă, mă asigură, că mă potu încrede în trupele mele.

Trupele huane, atât de grozave, ale lui Wu-Ta Chang, amintite aci, au avut deja ocașiunea să se măsore cu Japoneseii. Aveau să apere Yingtow, portul dela Uintschang, și — au fugit.

Sciri telegrafice.

Budapesta, 16 Martie. Majestatea Sa îndreptă cătră baronul Appel unu autografu, în care dice, că la ocuparea posturilor de inspector general ai armatei s'a gândit la capacitatea lui, înse din motive mai înalte nu-lu pôte detrage dela agențele însemnate, ce le are elu ca șefu alu guvernului din Bosnia și Herțegovina.

Generalii Schönfeld și Windischgraetz au fostu numiți inspector general ai armatei.

Berlinu, 16 Martie. Hotărîrea reprezentanței orașenesci de-a nu felicita pe Bismark cu ocașiunea sêrbărei zilei nascerei, a produsu mare indignare. Magistratulu decise în fine de-a trimite de sine stătătoru o adresă prințului Bismark.

Roma, 16 Martie. Ducele de Aosta sosese astăzi în Chantilly la ducele de Aumale. Se crede, că se va logodi cu princessa Elena.

Literatură.

„Pădurarul sêu Principiile fundamentale ale științei silvanale“, cu unu extrasu din art. de lege XXXI, legea silvanală din 1879 în limba română, se pôte procura la subscrierul în Boșca-montană (Némét Bogsán) — Carol Porcolab, prim-co-dreanu.

Intrebuințarea averii.

Am dîsu mai de multe ori, că nu spre a posede avere trebuie să adunăm avere, ci pentru-ca să întrebuințăm bine și să sêvêșim prin ea multu bine. Adecă așa, că nici să nu cădem prin ea în păcatul sgarceniei sêu în mâna mamonului, dér

nicu să n'o risipim fără nici unu scopu.

Să esplicăm mai de-aprôpe lucrul acesta.

Intrebuințarea bună a averii atêrnă la fiă-care omu de împrejurările, în cari se află elu, și de ocașiile, cari oferu i-se pentru a face bine.

La întrebuințarea averii trebuie să ne gândim mai întâiu la datele cele neapăratu de lipsu pentru susținerea noastră, pentru împăcarea întrebuințelor noastre zilnice, precum și pentru creșterea și instruirea celor necrescuți și neinstruiți ai noștri. Aci să facem unele observări.

Este o regulă de frunte a înțelepciunii și chibzuinței: a nu plăti nimic, ce nu e verificat, lămurit, hotărît, trecut prin toate formele de lipsă; căci cine plătesce prea curându sêu prea târziu, adese-ori plătesce de două ori. Nici cumpărătorul și nici vîndătorul, nici celu ce dă și nici celu ce ia, n'are să se supere de precauțiunea acesta și n'are s'o ia ca neîncredere sêu ca vătămăre din partea celui ce o cere acesta. La primire, fiă marfă, fiă bani, fiă documente, se cercetă încă-odată din nou și de o parte și de alta, decât consună toate cu invoela ce s'a făcut înainte între cele două părți interesate. Cine nu scie din pățania zilnică, câte neînțelegeri, câte neplăceri și procese chiar nu s'au întâmplat între omeni numai și numai, că în o atacere sêu alta nu s'a băgat în sêmă regula de sus. E unu lucru de totu simplu acesta, dér e cu atât mai însemnatu pentru omeni în afacerile lor uni cu alții. Se perde puțin timp cu lucrul acesta, și ne scutesce pentru viitoru de multe neplăceri, cheltueli zădarnice și de multu mai multă trecere de vreme. A fi acurat, exact în toate darăverile tale cu alții, e o însușire dintre cele mai frumoșe ale omului.

Cine voesce o marță bună pe unu prețu efinu, acela trebuie să plătescă cu bani gata. Celu-ce plătesce la timp, i-se socotesce ore-care scădementu din prețu, ér celu ce nu plătesce cu bani gata la timp, sêu că i-se mai ridică cu ceva prețu mărfii, sêu că i-se dă o marță mai prostă, pentru-că banii, ce ar tretui sê-i dea acum vîndătorului, în timpul, câtu îl așteptă, ar aduce ore-care dobândă, și pe de altă parte nu e nici sigur de răspunderea sumei la timpul hotărît.

Multe case de negoțu au dat falimentu sêu au cădutu numai din pricina aceea, că au deschis unu

dor, care avea sê-lu trecă, spre a-și preda lucrul, să întelni cu trei domni, cari se apropiu de use. Celu mai tînêru dintre ei se întorpe repede îndêrêtu, când vedu svelta figură trecêndu pe lângă ei, și întorcêndu-se êrăși cătră consoții sêi dise: „Curiôsă spețiă de omeni în poporul acesta; uitați numai fetița asta, ea are figură și mersu, pentru care și o regină ar putu-o invidia.“ Ceilalți doi bărbați suriseră de entusiasmul acesta, își întorseră totuși privirea după fetiță, dér ea dispăruse deja prin una din ușile odăilor. Ei își continuă drumul și eșind în liberu pășiau încet de-alungul stradei, cătră mare. O conservațiă politică sê nascu între ei încurând, în care se adênciră cu totu. Desbateru lor infocată dispere ultima mișcare a alegerilor, o conturbă de odată celu mai tînêru dintre ei, exclamând cu surprindere: „Ah! — êtă fetița amintită, într'adeveru o aparință frapant de frumoșă.“

Conversațiă încetă. Toți șese ochii se îndreptă spre Ninetta, care sub privirile scrutătoare se apropiă sficioșă și cu unu zăpăcită „bongiorno“ (bună ziua) trecu pe lângă ei.

— „In adevêru, o fetiță prea frumoșă“, dise bêtrânul domnu urmărind-o cu privirea, pe când celu dintăiu adause: „nime n'ar presupune în blondina asta o Italiană. Ast-fel de bucle blonde, abia potu dice c'am mai vedutu vr'odată.“

— „Fantasie țihianică,“ adause alu treilea. „Decă ași rămâne atât de încântat de frumșetea ei, ca tine, ași depinge-o în locul tîu, tinere Raphael! Pôte cu tabloulu acela ț'ai intemeia gloria artei tale. Nu dicit tu să facă o încercare, Richly?“

Astfelu agrăitul mișcă indispus din umeri. „Pe mine nu mă întrebați; frumșeti dela țêră mă lasă rece.“

— „Om de salonu“ — batjocurî ceilalți doi. Schimbând încă câteva observări glumete despre tema acesta, trecu êrăși la conversațiă mai înainte intreruptă.

Celu agrăit cu numele Richly înse nu mai luă parte la conversațiă lor. Elu mergea abătutu și gânditoru alături cu consoții lui, și ca din întâmplare întorcea capul de repeți ori în direcțiunea, unde dispăruse Ninetta. Frumșeti țêrănesci nu-i însuflau, precum asigurase înainte, nici unu

interes. Ce dér, a pututu sê-i fiă bătătoru la ochii, decât nu farmecul frumșetii? Și totuși, la privirea ei a tresăritu, căutându-o adêncu.

Ajunși la malul mării, elu se despărți de amicii sêi, cari înzădar încercau a-lu reține, și sui treptele, ce conduceau spre terasă. Astăzi era de totu părăsitu locul acesta și astfelu Sir Eduard Rychli se putu pune comod la cetit. Elu trase din buzunar cartea adusă cu sine, dér o uită nedeschisă. Cu capul plecatu sta elu fără mișcare, êră privirea lui tristă rêtăcea departe pe suprafața apei. Da, era aparința fetiței de pescar, care din nou i deștepta tristele amintiri în sufletu. Fica sa, micuța Nancy, cu pêrul auriu și ochii mari albastrii, o! — ea ar fi în aceeași etate, ca fata streină, decât cruda sorte n'ar fi răpit-o de lângă elu. Soțiă și copilă, două perdue de-o dată. Cum și unde? — Singuru asta nu a pututu s'o afe.

După totă verosimilitatea au fostu și ele jertfa nenorocirei, ce se întâmplase pe timpul acela, pe calea ferată între Roma și Pisa. Cinci-spre-șase ani, sunt de atunci. Tînêrul bărbatu vialu devenise serios și

făcutu, neputêndu-se reculege din lovitura grea a sorții. Din oficiul de stat s'a retrasu curându după durerôsa întâmplare. Orașul Londra l'a părăsit, retrăgêndu-se la o vilă a sa, dér nici acolo nu a pututu afla liniște. Ceva l'impingea din locurile acelea, unde așa de fericit a trăit cu soțiă lui iubită, afară în streinătate, care i-a răpit, ce-a avut mai scump.

Elu a alergat în lumea mare, a călătorit peste țêri și mări. Voia să uite dureresul trecut,

O! déră nu putea... Și astăzi, când i-se înfățișă fetița blondă, êrăși se simți singuru și părăsitu pe lumea acesta. Decă celu puțin Nancy, frumoșă lui copilă, i-ar fi rămas în viață! O! atunci lumea nu i-ar fi pãrut atât de streină și lipsită de plăceri. Elu ar fi învinsu durerile cauate prin pierderea scumpei soții, așa înse apăsatu de suferințe, trecea prin lume. Și ar fi fostu ea ore așa de înaltă și svelță, ca necunoscută?

Probabil, își dise elu; sigur înse ar fi avut astfelu de ochi albastrii curați, ca cerul și suridători, bucle unduloșe aurii. Și-i părea aprôpe a crede, că ar fi obser-

creditul prea mare. Creditul prea mare, cum e vorba, te pune bine, sau te răpune. Ori cine scie, că unu câştigă mai micu, dăr siguru, e totu-deuna mai bunu, decâtu unulu mare, dăr nesiguru.

De aceea pentru unu negustorū, cea mai mare măestria e aceea, de a scie până unde se se întindă cu creditul: căci dacă nu creditezi de locu, încă nu poți face trebă, căci se găsecu alții și crediteză fiă pe siguru, fiă pe nesiguru, și lumea fără banī, — și puțină e cu banī, — se duce la acela, care crediteză. Dacă te întinzi și tu la creditu, ca altulū, poți forțe ușorū se cați alătura cu acela, care ți-a datu concurența în creditu.

Pe urmă, cu creditul prea mare câte încurcături nu se întâmplă între omeni; se pôte întâmpla, ca unu lucru, cu scire ori fără scire, se se scrie de două-ori în protocoale, séu pôte se fiă scrisu bine și esactu, dăr acela, pe care l'a creditatū. se nu mai recunoșcă, după o sémă de vreme, fiă că nu vré se plătescă într'adinsu, fiă că pôte și-a uitatū.

Ce se întâmplă însă cu aceia, cari cu venitul din anul acesta suntū siliți a plăti, ce au mâncatū acum unu anū, séu acum doi ani? Aceștia se află în primejdia de a muri ca înșelători. De tôte acestea nimicū nu-i pôte mântui, decâtu restringerea trebuințelorū și cheltueleurū dîlnice și o economiă cum se cade în casă. Pe speranțe deșarte într'unu viitorū mai bunū, nu ne putemū rădîma. Speranța se nu o perdemū, dăr nici prea multū se nu ne încredemū în ea. Cine trăesce numai cu speranța mōre cu ea, dăr ce e în mână, nu-i minciună.

Cine are o femeia, cum trebuie se fiă, îi pôte da pe lună o sumă de parale, cu care apoi ea are se întâmpine tôte lipsele și trebuințele casnice în acelu timpū. Bine înțelesū, în acea sumă nu potū intra și cheltuețele neprevădute, pe cari bărbatulū trebuie se le întâmpine, din suma ce anume și-a pus'o la o parte pentru casuri de felul acesta.

A da femeii parale creițăresce în fiă care clipită, de câte-ori are lipsă, însemneză a purta o economiă neînțeleptă și forțe costisitoare, căci în casulū acesta femeia nu se simte răspundătoare de cele ce cheltuesce, ér bărbatulū tocmai în modulū acesta nu pôte ține nici o controlă în economia casei sale.

Dacă femeia nu e economă, atunci vai de capulū bărbatului, căci

a o pune sub curatela lui însemneză, a fi totū elū și bărbatū și femeia,

Și olarū
Și bucdarū;
Vai! Ș'amarū!

Dacă bărbatulū e cheltuitorū și femeia economă, încă nu-i bine, dăr totū mai merge. Dacă însă amândoi suntū cheltuitori, atunci e vai de ei, suntū nisce ființe pierdute, cari înmulțescū miseria, sērăcia și suferința în lume.

(Va urma).

Intinderea religiunilor pe suprafața pământului.

După perfecțiunea lorū, religiunile se subîmpartū în 4 grupe de căpeteniă, cari de asemenea se împartū într'unu numărū mai mare de sub-despărțăminte.

Grupa primă o formeză trēpta ce mai de josū de vederi religioșe, vine înainte numai la popōrele de cultura cea mai inferiōră și consistă simplu dintr'o închipuire neclară séu presupunere, că sufletulū vieză după mōrte, ele au o credință deșertă confusă și o frică de spirite.

Grupa a doua o formeză Feticișmulū, credința că sufletulū omenilorū, după mōrtea acestora, trăesce pe pământū în altă formă. Pe acesta se basēză adorațiunea de animale și chiarū de lucruri neînsuflețite.

Mijlocirea comunicațiunei cu spiritele o îngrijescū șamanii, séu vrăjitorii.

A treia grupă, — totū politeistică, este Brahmaismulū, care se pôte privi, ca o perfecționare a feticișmului, acesta se apropiă în multe privințe de învățatura mono-teistică (credința într'unū Dumnezeu), fiind-că la deosebiții Deī se mai adauge încă o Deitate, sufletulū lumii, ființa cea mai înaltă, Brahma.

Strinsū ruditū cu acesta este Buddhișmulū (învățatura lui Fō), care respinge împărțirea omenilorū în 4 caste, după cum o cere Brahmaismulū, și aderențilorū săi le pune în perspectivă posibilitatea, că ducēndu o viață perfectū curată, după mōrte, sufletulū lorū se se avēnte până la ființa cea mai înaltă, până la Buddha.

Aprōpe de acesta stau învățăturile lui Confutse și Laotse, cum și mărturisitorii cultului străbunilorū.

A patra grupă, cea mai perfectă, o formeză religiunile mono-teiste, cari recunoscū de cea mai înaltă ființă numai unū Dumnezeu și învață credința, că sufletulū trăesce după mōrte.

De acestea se ținū Creștinii, Mohamedanii și Israelii, cu variațiunile și diversele lorū secte.

După numărulū mărturisitorilorū lorū, popōrele creștine se socotescū rotundū la 480 milioane, anume:

Catolici cam 240 mil.

Protestanți cam 150 mil.

Relig. grecēscū cam 95 mil., computându-se aici tôte sectele.

De Islam (mohamedani) se ținū cam 170 mil. omeni; Israelii numără peste 7 mil.

Politeiștii séu pāgāni (Brahmani, Buddhiști, Șintos, mărturisitorii lui Confutse și Laotse etc. și adoratorii feticișmului) numără cam 850 mil.

P. — P.

Din istoria animalelor.

I.

Cele mai însemnate urme despre creșterea animalelor le aflăm în Arabia. Poporul din această țēră se împartia din vechime în două părți: unii, cari ducea o viață de nomadi și trăiau din aceea, că încărcau pe cămile felurite produse, pe cari le esportau în alte țēri; ér alții se stabiliseră într'unu locū și se ocupau cu creșterea cailorū.

Caii arabici, dela cari se tragū și cei englesi, suntū cei până astăzi mai vestiți și în Europa; ei au capulū micu, nările largi, ochi vioi și plini de focu, grumații încordați, pe cari e crescută o comă lungă și adese-ori creță, spinarea dreptă, peptulū largu, trupulū subțire, șoldurile pline, coda lungă și desă, ér piciorere puternice.

Arabii mai trăescū până astăzi cu caii lorū împreună; ei nu se despartū de ei, nici când mănăncă, nici când se culcă, ei îi tracteză, ca pe prietini și tovarășii lorū de lucru. De aceea la ei nici nu vei afla cai cu năravū, ca pe la noi. Caii arabici suntū cei mai prețuiți până astăzi în tōtă lumea, ér la vēndare ajungū de multe-ori la unu prețū ne mai auditu.

După Arabii, cele mai însemnate urme de creșterea animalelor le aflăm la Grecii cei vechi. Aceștia încă creșceau multime de animale, precum: boi, vaci, cai, asini, catării, oi, capre și porci. În Grecia au începutū a întrebuița mai întâiu cai la rēboiū, la preumblări și alergări, ér asinii și catării la purtare poverilorū.

Vitele cornute se întrebuițau la lucrarea pământului și pentru hrană. Din lāna oilorū se făceau felū și felū de îmbrăcăminte. Laptele de oi se amesteca cu celū de capre, ca se se închege și se făceau cași, cari apoi se puneau se se usce și se păstrau timpū îndelungatū. Rīmătorii încă erau cunoscuți din timpurie cele mai vechi, se îngărău, se ucideau și carnea și slānina lorū sārātă și atumată se păstra éră timpū îndelungatū.

La nici unulū din vechile popōre nu aflămū urme așa însemnate despre creșterea animalelor, ca la vechii Romani; la aceștia unele animale erau atâtū de prețuite, încātu se cinsteau ca nisce deī. Ovidiu, unū scriitorū vechiu, dīcea lui Pitagora, care era obișnuitū a se hrāni cu carne de vită: „Pentru ce suntū vinovați boii, de se taiă? căci ei suntū animalele cele mai bune și fără violență, nāscute pentru muncū grele!”

Pliniu, unulū dintre naturaliști, spune în scrierile sale, că boulū e soțulū celū nedespărțitū alū omului la lucrurile cele grele, de aceea trebuie hrānitū și cruțatū mai multū, ca ori și care animalū. Bubona era unū deū la vechii Romani, despre care credeau, că apēră și scutesce vitele, ér sub numele de Eterculus cinsteau pe Caternus, despre care credeau, că a învățatū pe omeni se întrebuițeze guoiulū la îmbunătățirea pământului.

Numa Pompiliu a fostū celū dintāiu, care a introdusū banii de metalū, ca schimbū pentru produse. Mai târziu, sub Serviu-Tuliu, se tipārea pe banī: unū bou, o vacă, unū purcelū, o oīe, unū calū și altele, prin care încă se țintea la încurajarea ținerii și creșterii viteilorū.

Afară de animalele mai susū înșirate, vechii Romani mai țineau și o multime de galițe: găini, gāșce, rațe și porumbi, ér pe unele locuri se ocupau și cu stupăritulū.

II.

Intre tôte animalele domestice, se pare, că cănele a fostū celū dintāiu, care s'a îmblānditū din starea lui sēlbatică, devenindū unū tovarēșū credinciosū și nedespărțitū alū omului. Chiar și unele din popōrele vechi țineau hāulitulū cănelui de peste nopte, ca o prevestire sinistră. ér astăzi hāulitulū lui se privesce dreptū prevestire de focu, mōrte séu alte nenorociri.

Soiulū cănilorū de astăzi, după cercetările celorū mai vestiți naturaliști, se trage din șacalii și lupii indieni, cari prin încrucișare (corcior) au datū multimea de soiuri, ce le vedemū astăzi, precum: cănele de casă, de turmă, de vēnatū, zāvōdii, ogarii, căpāii, șorecarii (pumilicii) și celealalte soiuri. Intre animalele domestice nici unulū nu are unū simțū și mirosū așa agerū, ca cănele. Ogarulū și căpāulū, d. es., numai după mirosū alongă vēnatulū, ér cănele de oi simte din depărtare apropierea lupului.

vatū ceva asemănare între aceea și fetița lui mōrtă.

Elū voi deci a cerca se o mai afle, spre a-se informa de starea ei, și a-i face vr'unū bine în amintirea ficei sale.

IV.

Conformū promisiunei de eri, Ninetta se arātă la ora fixatā pe malulū mării, unde Pepino o aștepta cu nerăbdare.

Ea sārī cu ușurință în gondolă și aruncându-se pe bancă strigă vioiu: „Eu credū, Pepino, că noi vomū avē o călătorie plăcută. Vēntulū e tocmai puternicū desultū, pentru a întinde pânzele gondolei, ceea-ce eu afiu cu multū mai plăcutū, ca vēșlitulū, pentru-că astfelū, ne vomū putē petrece neconturbați de nimicū.”

Pepino liberase deja barca de lanțū și era tocmai în poziția de-a o împinge, când unū streinū se apropiā de elū și-lū agrāi pretinesce:

— „Imi permiți, tinere, se mergū și eu împreună cu voi? Ți voi plăti și unū bacșișū bunū, fiindū astăzi dī de Duminecă.”

Pepino se întōrse cătră însoțitorē la și șopti încetū: „Eu credū, că-lū vomū

putē lua cu noi în gondolă; din conversația noastră puținū va înțelege, și a câștiga ceva banī fără ostentelā, nu m'ī strică. Sei tu, Ninetta, eu aș dori se-mī potū cumpēra câtū mai în grabă o gondolă, căci numai dacă am una, voiū fi omū neatērnatū și domnū peste mine; atunci potū se mē și căsătōrescū, dacă m'ī place,” adause elū în fine.

— „Ei, ei, tocmai așa te scie tu grābi?” glumi Ninetta.

— „Posibilū”, replică elū, și întorcēndu-se cătră streinū, ilū invitā amicalū a se sui în gondolă.

Sir Eduard Richly, căci acesta era streinulū, urmă numai decâtū provocării și ocupā locū pe banca golă.

Unū timpū trecū în tăcere neconturbatā. Numai după-ce vēntulū suflā pânzele și gondola se mișca încetū legānatā pe valuri, își continuāră tinerii conversația șoptitorū. După o paușă, se sculā Pepino și ducēndū o corfiță dintr'unū unghiu, unde stătuse ascunsă, o aședā înaintea Ninettei. Acesta ridicā cu curiositate coperișulū și exclamā cu bucuriā: „A! frumoșele „Niki” Pepino, ce gustōșe vorū fi. Eu simțescū

deja fōme după plimbarea noastră. Tôte suntū prinse singurū de tine?”

— „Firesce”, constatā tinerulū, pe când scotea cuțitulū din busunarū, cu care desfăcea scoicele, aședāndu-le pe coperișulū corfei.

Tinēra fatā voia tocmai se se servescă, când de-odatā pārea a-i veni ceva în minte și-și retrase mână cu grabă. Unū momentū șovāi încă, apoi prinđēndū farfuria improvizatā, o ținū streinului domnū înainte.

— „Nu vei pofți se gusti, Signore?” întrebā ea zāpăcitā.

Sir Eduard primi cu mulțumitā, folosindū prilejulū de-a se lāsa cu Ninetta într'o conversația. Ființa ei veselā, nesilitā, lū atrase, căci întrēga ei înfățisare trada oșei-care culturā.

— „Sunteți voi frați?” începū Sir Eduard Richly.

„O, nu!” rise fetița, „acesta e numai amiculū și consoțulū meu de jocū, pe care însă ilū iubescū întocmai, ca și pe fratele meu; cu elū am crescutū și am împărțitū tôte bucuriile la olaltă.”

— „Camaradulū tēu de jocū pare a fi unū copilū bunū și marinarū desterū,

adause Richly prietinesce, „dēră nu ai tu vr'unū frate séu vr'o amicā, de ai fostū totū numai cu elū?”

— „Nu”, răspuse Ninetta cu tristețā, „eu nu am nici rudenii, afarā de bunicii mei. Mama mea de multū e mōrtă, ea zace afarā pe „Campo-santo”, éră, amice, deși am destule, totuși ele nici pe departe numi suntū așa de dragi, ca Pepino alū meu.”

Și astfelū istorisi fetița cu pasiune ascultătorului despre copilăria ei, despre jocurile de pe frumosulū „Mollo”, despre bunica și oīele instructive la bunulū preotū.

Cu timpū deveni și tinerulū pescarū vorbărețū. Profesiunea lui oferī multe puncte de interesū pentru streinulū Englezū, care profita bucurosū de ocașie, a studia din împărțāșirile nevinovate ale lui, caracterulū acestui poporū vialū, care-lū atrāgea ne spusū.

Cândū barca lorū, după o călătorie de aprōpe două ore, ajunse érāși la malū, toți trei deveniseră cei mai buni prietini, și streinulū Signor le promise a mai participa la primblările lorū de mare.

(Va urma).

In părțile nordice (polare) sunt un fel de câni mai mari ca cel de pe la noi, cari se întrebuințează la tragerea saniilor. Precum la sate este capea vaca sërăcui, așa la orașe este cănele animalului ce se de pe urmă al orășanului. Dér la orașe ținu câni chiar și femeile. Datina acésta și-a luat începutul, precum se dice în Polonia, de unde apoi s'a lătit în tóte orașele și cetățile mai mari. Se dice, că odată Polonii mergându la răsboiu, rămăseeră după stîrșitul răsboiului timp mai îndelungat în Rusia, unde își petreceau la Nevestele lor însé, ce s'le mai trecă de urît, au început a-și petrece timpul cu câte-un cățeluș, pe care îl purtau în brațe, séu îl duceau legat după ele. De atunci a rămas obiceiul orășenilor, de-a umbla cu câni după ei.

In unele orașe mai mari, óme nii sërăci, neputendu-și cumpăra altă carne, sunt siliți a se nutri cu carne de căne, pentru care sunt măcelării anumite.

Ca tóte animalele, așa și cănele este espus la mai multe bóle, între cari cea mai însénuată este turbaria. Acésta îi vine cănelui séu din rēcélă, séu din ferbințelă prea mare. De aceea îndată ce vedem, că cănelui îi curg balele din gură, scóte limba, și se înroșesc ochii, urlă, se ascunde și tresare adese-ori, trebuie să se impune, ca să nu musce vre-o vită séu vr'un om, la cari apoi încă se pòte lua turbarea.

Pisica (mâța) domestică se trage dela cea sêlbatecă, care până astăzi se mai affă prin unele păduri; ea s'a îmblandit pentru folosul, ce aduce omului intru stîrpirea șórecilor. Pisica încă e cunoscută omului din timpurile cele mai vechi.

Deși unii istorici susțin, că cănele a trebuit să fiă cel dintăiu animal domestic al omului, totuși se crede, că vitele cornute au fost mai întâi cunoscute. Acésta se crede cu atât mai vértos, de óce-ce mult timp omul nu cunoscuse la început folosul bucatelor, ci se nutrea numai cu laptele și carnea vitelor, ér cu pielea lor se îmbrăca.

Unele popóre din Europa au venit și s'au aședat aici aproape de turmele lor de vite, cu cari la început se aședau mai cu semă în apropierea riurilor și pe unde aflau pășuni bune și îmbelșugate. Acest mod de viețuire îl mai ținu și astăzi popórele necivilizate.

In Europa sunt cunoscute astăzi trei soiuri mai însemnate de vite: vitele negre cu corpul gros și córnel scurte (Pinegau); vitele dela șes și picioarele, corpul și córnel mai lungi, și vitele munte-nesci dela munte cu corpul, picioarele și córnel scurte și gróse.

Din timpurile cele mai vechi, vitele au fost ținute în cinste mare, parte pentru-că se nutriau ómenii dela ele, parte pentru-că se întrebuințau la lucrarea pământului. Până nu erau cunoscuți banii, ca mijloc de schimb, ba chiar și astăzi încă, avuția unui om se numără de multe-ori și după numărul vitelor ce are.

In timpurile trecute puneau ómenii mai mult preț pe multimea, decât pe soiul vitelor, astăzi însă tóte s'au schimbat, și ómenii au un gust deosebit în ce privesc soiul vitei, cântându-se sé fiă, cum se dice, „nu numai frumósă, dér și săptósă“.

Prin procurarea de tauri negri pentru vitele dela șes séu dela munte, soiul vitelor s'au mai schimbat, care schimbare a dat naștere vitelor încrucișate (corcite), de cari

se pot vedea astăzi prin cele mai multe locuri.

Cu crescerea și îmbunătățirea soiului vitelor s'au ocupat în Europa mai cu de-adevărat Ivan și Coler pe la anul 1592, Bakevell din Anglia și Liebig, Settegast și Nathusius din Germania.

(Va urma).

MULTE ȘI DE TOATE.

Țarul Alexandru II și Țiganii.

Martie s'au implinit 15 ani, de când Țarul Rusiei Alexandru II a fost om de nihilisti cu bombe de dinamită. Cu prilejul acesta un Țigan lăutar din Peșta, cu numele Balogh Károly, istorisese, că el c'o și înainte de catastrofa a căutat Țarului, procurându-i multe óre vesele. Banda lui Balogh mersese în Petersburg la începutul anului 1881, și la recomandăția contelui Csermegg, s'a instalat în cercul Czizeneli. Țiganii abia au cântat în acestu circ câteva zile, când au primit o invitare să se infățese în palatul de iarnă la o serată, unde era și Țarul Alexandru II, îmbrăcat în uniformă regimentului 2 austro-ungar. Banda lui Balogh cântă marșului lui Rákoczy, apoi imnul polon. Țarul se îndrăgi de Țigan și trei zile de-arândul înainte catastrofei au petrecut la palat, unde au cântat mereu. Balogh, care înainte cu o și dela mórtea Țarului, se afla cu musica lui la palat, descrie astfel cea dat urmă séră a lui Alexandru II:

In palatul de iarnă al Țarului s'a dat un concert, care s'a început la 11 óre. De față era și Alexandru II împreună cu soția-sa Maria Teodorovna. Lângă el ocupa loc principele Dolgoruky, de-a stânga soția acestuia, apoi Sergiu Vladimir, Alexis, Paul, Constantin, cei trei prinți: George, Nicolae și Alexandru. Țarul era afară din cale bine dispus. Cătră 2 óre el s'a depărtat, ér moștenitorul de trón Alexandru cu ceilalți prinți s'au retras în alta sală, unde s'a început jocul, care s'a sfîrșit la 4 óre dimineța.

In ziua următoare s'a întemplat infiorătorea catastrofa.

Balogh dice, că cu totu doliul, ce a îmbrăcat curtea, totuși principele moștenitor de atunci și împăratul Alexandru III care a murit la Livadia, nu și-a uitat de iubii săi Țigan, ci drept răsplată li-a dat 10,000 de rubl, ér lui Balogh un inel de mără valóre, pe care îi l'a trimis însași Maria Teodorovna.

POȘTA REDACȚIUNELI.

D-rei E. M. în Cacova. Gazeta de Dumineca nu se pòte trimite pe credit. D-lui G. P. în U. Căldarulul, de care întrebați, nu se affă la nici o librăria dela noi, fiind oprită.

Căendarul septemănei.

MARTIE are 31 zile. GERMENAR.

Zile	Călend. Iul. v.	Călend. Gregor.
Dum.	54 Sf. Mart. Conon	17 Gertruda
Lun.	6 S. 42 martir	18 Alexandru
Mart.	7 Mar. Vas. și Efr.	19 S. Iosif
Mer.	8 C. p. Teoflact.	20 Niceta, Eug.
Joi.	9 S. 40 de M. d. S.	21 Benedict
Vin.	10 S. m. Cuadrat.	22 Ocavian
Săb.	11 C. p. Sofroniu.	23 Frumentiu

Tergul de rimători din Steinbruch.

La 3 Martie n. 1895

Starea rimătorilor a fost de 9437 capete și au eșt 1999 rămânând la 5 Martie un număr de 118.092 capete.

Se notéză marfa: unгурescă veche grea dela 45 1/2 cr. până la 46 1/2 cr. marfa unгурescă tineră grea dela 48.— cr. până la 49.— cr., de mijloc dela 46.— cr. până la 47.— cr. ușóră dela 46.— cr. până la 47.— cr.

Marfa tărănescă grea dela 45.— până la 45 1/2 cr. de mijloc dela 45.— cr. până la 45 1/2 cr. ușóră dela 45.— cr. până la 46.— cr.

Marfa sêrbescă, grea dela 45.— cr.

până la 46 — cr. Transito, mijlociă grea dela 45.— cr. până la 46 — cr. transito ușóră dela 44.— cr. până la 45.— cr. Porcii îngrășați de unu an de cur.— cr. până la — cr. îngrășați cu cur.— cr. dela — cr. pană la — cr. Cântăriți la gară cu — cr. la până — cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta.

din 13 Martie n. 1895.

Săminte	Calitatea	Proțul per 100 chilogr.
Orșu Bănărenescă	80	6.85
Grâu dela Tisa	80	6.50
Grâu de Peșta	80	6.85
Grâu de Alba-regala	80	6.85
Grâu de Bácska	80	6.95
Grâu ung. de nordă	80	7.00

Săminte vechi ori nouă	soiul	Calitatea	Proțul per 100 chilogr.
Săcară		70-72	5.65
Orșu	nutreț	80-82	6.52
Orșu	de vinars	62.64	6.60
Orșu	de bere	64.66	7.20
Orșu		89.41	6.30
Cucuruz	hănat	75	—
Cucuruz	altă soi	—	—
Cucuruz		—	—
Hirică		—	—

Bursa de București

din 13 Martie n. 1895.

Valori	Do. bândă	Scad. cup.	Cu bani gata
Renta română perpetuă 1875	5%	Apr.-Oct.	101 1/2
Renta sêrbescă	5%	—	99 3/4
" " (Impr. 1892 . . .)	5%	Ian.-Iul.	98 1/2
" " din 1893 . . .	5%	—	98 1/8
" " 1894 int. 6 mil.	5%	Apr.-Oct.	96.—
" " (Impr. de 32 1/2 mil.	4%	Ian.-Iulie	84 1/4
" " (Impr. de 50 mil.	4%	—	87.—
" " (Imp. de 274 m 1-90	4%	—	87 1/2
" " (Imp. de 45 m. 1891	4%	—	87.—
" " (Im. de 120 mil. 1894	4%	—	87 1/2
Oblig. de Stat. (Conv. rulare).	6%	Mal.-Nov.	102 3/4
Oblig. Casei Pensiuilor fr. 300	10%	—	280.—
Oblig. comunei Bucuresci 1883	5%	Ian.-Iul.	95.—
" " din 1884	5%	Mal.-Nov.	—
" " din 1888	5%	Ian.-Dec.	—
" " din 1890	5%	Mal.-Nov.	95 1/2
Scrisuri fonciare rurale . . .	5%	Ian.-Iulie	92 7/8
" " urbane Bucuresci	6%	—	101 1/2
" " „ „ Iași	5%	—	87 7/8
" " „ „ Arși	1%	—	80 1/4
Oblig. Soc. de basalt artificial	6%	—	—

Valori	Do. bândă	Scad. cup.	Cu bani gata
Banca Rom. ult. div. fr. 12.81	500	150 v	—
Banca Națion. ult. div. 56.—	500	intr. v.	1512.
Banca Agricolă . . .	500	150 v	16.—
Dacia-România ult. div. 35 lei	200	intr. v.	379.—
Naționala de asig. ult. div. 43 lei	200	—	40.—
Soc. Bazalt. Artif. ult. div. lei 30	250	—	—
Soc. Rom. de Constr. ult. div. 15 l.	250	—	139.—
Soc. Rom. de Asig. ult. —	100	—	—
„Patria“ Soc. de asig. ult. d. 4 lei	100	—	110.—
Soc. rom. de petrol 1 em. u. d. 0	200	—	—
„ „ 2 em. u. d. 0	100	—	—
Soc. de fur. militare u. d. 60 lei	300	—	—
„Bistrița“ soc. p. f. hârtii 30 „	100	—	—
Societ. p. const. de Tramways	200	—	—
20 tranș aur	—	—	29.06

S C O M P T U R I :

Banca naț. a Rom.	6%	Paris	2 1/2%
Avansuri pe efecte	7%	Petersburg	4 1/2%
Casa de Depuzeri	7 1/2%	Berlin	3%
Londra	2%	Belgia	3%
Viena	4%	Elveția	3%

Cursul la bursa din Viena.

Din 15 Martie 1895.

Renta ung. de aur 4%	124.35
Renta de corone ung. 4%	99.10
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	127.50
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	104.10
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	125.40
Bonuri rurale ungare 4%	98.60
Bonuri rurale croate-slavone.	98.25
Imprum. ung. cu premii . . .	162.50
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	153.—
Renta de hârtie austr.	101.65
Napoleonori.	9.77

Mărci imperiale germane	60.32%
London vista	123.40
Paris vista	48.80
Rente de corone austr. 4%	101.10
Scris. fonc. Albina 5%	101.70

Cursul pieței Brașov.

Din 16 Martie 1895.

Banote rom. Comp.	9.72	Vënd.	9.76
Argint român. Comp.	9.68	Vënd.	9.76
Napoleon-d'ori Comp.	5.76	Vënd.	—
Galbeni Comp.	5.75	Vënd.	5.89
Ruble rusești Comp.	131	Vënd.	—
Mărci germane Comp.	60.—	Vënd.	—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.70

Prețurile cerealelor din piața Brașov.

Din 15 Martie st. n. 1895

Măsura séu	Calitatea.	Valoarea
1 H. L.	Grâu (cel mai frumos)	5 50
"	„ mijlociu	5 —
"	„ mai slab	4 70
"	Grâu mestecat	3 60
"	Săcară (frumósă)	3 50
"	„ mijlociă	3 —
"	Orșu (frumós)	3 50
"	„ mijlociu	3 —
"	Orșu (frumós)	2 30
"	„ mijlociu	—
"	Ovăsă (frumós)	—
"	Cucuruz	4 40
"	Malaiu	4 80
"	Mazere	5 80
"	Linte	6 50
"	Fasole	5 60
"	Sămēță de iut	10 —
"	Sămēță de căneapă	5 50
"	Cartofi	1 10
"	Mazêriche	—
1 kil	Carnea de vită	— 48
"	Carnea de porc	— 52
"	Carnea de berbec	—
"	Sau de vită prăpsă	23 —
100 kil.	Sau de vită topit	33 —

Proprietar: Dr. Aurel Mureșian.

Redactor responsabil: Gregoriu Măișă.

ORI ȘI CE TUSE,

cum și tóte bólele, catare de ale canalului de respirație, gâtjeu, plămâni, greutate de respirație, Astma, flegmă, tuse măgărescă, răgușelă, gâdilura la gât, început de tuberculosă, se potă depărta mai bine și mai ușor cu întrebuințarea renumitului și după prescripția medicală preparat și recomandat Ceaiu Sfânt. George pachetă la 50 cr. și graful care aparține ceaiului Sf. Grăful, cutia à 50 cr. împreună cu prescrierea întrebuințării. Succesul se simte după câte-va zile. Mai puțin de 2 pachete nu se trimet. La putinere cu posta 20 cr. mai mult pentru pachetare și espediat.

Tóte comănde suntă a se adresa direct la St. Georges-Apotheke. Vien, V/2 Wimmergasse 33.

Să se trimită prețu înainte cu mandatul postal.

Depou la „Kreuz-Apotheke“

WIEN, VII. Mariahilferstrasse 72.

Essenz stomatică compos. Marca de contravenție J. în stea.

Picături de stomac Sf. Jacob.

Un medicament foarte bun și probat cu siguranță contra bólelor de stomac, cu deosebire contra indigestiunii, lipsei de apêtă, durăielii, sgârșirilor, coliciei, arsuri, constipației etc. Sticle cu 60 cr. și 1 fl. 20 cr. Prospectu gratis.

Ca mijloc de primul rang s'a dovedit de mai multă ni la bolnavii de nervi Elixirul de nervi a lui Dr. Lieber marca inreg. și ancora. Să se prescrie în prospect. Se prepară după prescripția medicală oficiosă legalisată în farmacia M. Fanta, Praga.

BETIA se vindecă și în casurile cele mai rele cu Esența Souged. Cura se pòte face cu séu fără scirea bețivului. Esența este fără colóre, miros și gust. Succesul sigur și garantat 1 flacon 1 fl. 80 cr.

Depou principală Farmacia Salvator Presburg.

In farmaciile din Brașov Ed. Kugler, Karl Schuster, Victor Roth. Sibiu Wilh. Moricher, C. I. Molnar; Clușiu Székly Miklos și mai în tóte farmaciile.

De multe ori premiat.

Avemă onărea a recomanda on. publică pentru

Sesonul de primăvară și vară

fabricatele noastre din lână curată, recunoscute ca solide, și anume:

Stofe de rocuri și pantaloni, confecționate în Cheviot și Kammgarn, Stofe Cheviot din lână veritabilă, Cheviot din Scoția.

Stofe de pardesiuri:

Stofe de uniforme în Tricot și Kammgarn. Diferite **postavuri și stofe dirstite**, de calitate bună și foarte trainice, pentru săteni și economi.

Pleduri pentru bărbați, asortiment bogat.

Plapome de vară (așa numite Minister) moi, flexibile și trainice, din lână englezescă.

Covore și păsle de podini, mare asortiment.

De ore-ce amă mărit și completat cu cele mai bune și noue mașini fabrică noastră, întrebându numai lână curată, putem liferă mărfuri bune și solide, și corespunde pretensiunilor în privința modei și gustului.

Căete cu mostre stau la dispoziție.

Ne rugăm de cercetare număröse.

Wilhelm Scherg & Cie.

De multe ori premiat.

Nu e jucăria,
nu glumă, nu șarlatanie,
decăt curatul adevăr.
Mai pre sus de or-ce laudă și vestită în totă lumea este
Colecția noastră Chicago
care pentru desăfăcerea magaziei noastre de Galanterie vindem numai
cu 3 fl. 50 cr.

Ună orologiu de busnărit prima tuka-remontoir, umbilă regulată, 3 ani garanție. 1 lanț Panier imitație d'aord. 2 butoni pentru man-jete, aur și duble cu mecanismă patentat. 2 butoni elegant pentru figurată. 1 briceg solinger. 1 toaletă de busnărit cu etui.

Tote 10 piesele numai 3 fl. 50 cr.
Grăbiți cu comăndele până se mai află obiecte în deposit. Rari se mai ivesce o astfel de ocazie. Se trimite cu rambursă ori plata înainte, de
Kommissions-Waarenhaus
der amerik. Tuka-Uhrenfabrik
Wien II. Tabor-Straße 44.
La casă cămă nu ar conveni se dau banii îndărăt.

Ajutor grabnic și sigur

pentru

SUFERINTE DE STOMACHU ȘI URMARILE ACESTORA!!

Mijlocul cel mai bun și eficace pentru menținerea sănătății, curățirea sucurilor precum și a sângelui și pentru promovarea unei mistuirii bune este deja pretutindene cunoscutul și plăcutul

„Dr. Rosa's Lebens-Balsam“.

Acest balsam preparat cu îngrijire din erburile alpine cele mai bune și tămăduitoare se dovedește ca foarte folositor în contra tuturor greutăților de mistuire cărei de stomach, lipsa de apetit, rigăței, congestiunilor, haemorhoideilor etc. etc. În urma eficacității sale a devenit acest balsam acum un singur și dovedit **medicament de casă popular**.

Sticla mare costă 1 fl., mică 50 cr.

Mii de scrisori de recunoștință stau la dispoziție!

FIȚI ATENȚII!!!

Spre a evita înșelătorii, faceți pe fiecare atent, că fă-care sticlă cu **Dr. Rosa's Lebens-Balsam**, care singur numai de mine este preparat după receta originală, este învelită în hărtia grosă albastră, care poartă în lungul ei inscripția: **Dr. Rosa's Lebens-Balsam** din farmacia „zum schwarzen Adler“, B. Fragner, Prag, 205-3 în limba germană, boemă, ungară și franceză, și cari sunt provădate cu alăturata marcă a fabricii luat sub scutul legal.

Dr. Rosa's Lebens-Balsam

Veritabil se pôte procura numai în
Depositulă principală ală producătorului

B. Fragner,

Farmacia „Zum schwarzen Adler“ Prag 205—3.

In **Budapesta**: la farmacia I. von Török.

Tote farmacii din **Brașov**, precum și tote farmacii mai mari din monarhia Austro-ungară au depositat din acest balsam de viață.

Totă de acolo se pôte avea:

Alifa de casă universală de Praga

(Prager Universal-Haussaibe)

un medicament sigur și prin mii de scrisori de mulțămire recunoscut în
contra tuturor inflamațiunilor, rănilor și umflăturilor.

Acetă se întrebunțază cu succes sigur la inflamațiuni, la stagnațiunea laptelui și întărirea țitelor cu ocaziunea întărcării copilului, la abscese, ulcere, pustule cu puroiu, carbuncle; copturi la unghie, la panariții ulceratiuni la degete, la întăriuri, umflături, tumorele glandulelor limfatice, lipume etc. — Tote inflamațiunile, umflături, întăriuri se viadece în timpul cel mai scurt; la casuri iuse, unde s'a format deja puroiul, absorbă buba și o vindecă în timpul cel mai scurt fără dureri.

In cutiöre á 25 și 35 cr.

Fiți atenți!

De-ore-ce alifa de casă universală de Praga se imităză foarte des, faceți pe fă-cine atent, ca singur numai la mine se prepară după receta originală. Acetă este numai atunci veritabilă, decăt cutiör le din me ală galbiu, în cari se pune, sunt înfășurate în hărtia roșă pe care se află tipărită în 9 limbi explicațiunea cum se întrebunțeze, împachetate și în cartöne vinete, — cari sunt provădate cu marca fúbricei de mai sus.

Balsam pentru auđ.

(Gehör-Balsam)

Cel mai probat și prin multe încercări cel mai temeinic medicament pentru vindecarea auđului greu și spre redobândirea auđului perdut. 1 Flacon, fl.

N. P. GOLDMANN, tērgul inului nr. 28.

Gulere englezesci în tōte colorile 2 fl. 50.

SESON de PRIMĂVARĂ 1895.

Pentru sesonul de primăveră imi permită a recomanda Onoratei mele clientele:

Magazinul de confecțiuni pentru dame

bogat asortat cu pardisiuri, gulere, fichuri, mantale, pardesiuri de plōiă și prafu.

Paltonase și pardesiuri pentru fetițe și băieți

cu rondouri seu gulerașe separate la ele.

cari se află totdeuna în asortiment mare și le vëndu cu prețurile fabricii.

Comăndele din provincie se efectuēdă cu mare acurateță și **după măsură** în restimp de trei zile.

Rugându-mē de sprijinul On. Dame,

Sunt cu deosebită stimă,

N. P. GOLDMANN,
Brașov, Tērgul inului Nr. 28.

Gulere englezesci în tōte colorile 2 fl. 50 cr.

N. P. GOLDMANN tērgul inului nr. 28.

N. P. Goldmann, tērgul inului nr. 28.

Gulere englezesci în tōte colorile 2 fl. 50 cr.

Gulere englezesci în tōte colorile 2 fl. 50 cr.

N. P. Goldmann, tērgul inului nr. 28.

Tipografia A. Muresianu, Braşov.

Portorii de a cumpăra veritabilă

rachiu de droşdii

din vină de România (productă destilată curată) 1 Litru 80 cr. Binevoiescă a se adresa la subscrişă firmă.

Totu acolo se capetă: **Silovitz veritabilă de Sirmia și rachiu curată de tescovină din struguri.**

Căritatea curată a produsului se garantează.

Vendătorilor li-se acordă rabatu corispondetor.

Ca totă stima:

Michael Roth,
Depozit fabricii de likör
Braşov, Tîrgul Calilor Nr. 2.

6541-8.

Órele de cassă dela 8—1.

Giro-Conto
la banca
Austro-Ungară.

„ALBINA“

INSTITUTŪ DE CREDIT ȘI DE ECONOMII
FILIALA BRAȘOVŪ

Cec-Conto
la postă.
Nr. 505.

Tîrgul nr. 22, etajul I.

Birourile: Tîrgul nr. 22, etajul I.

primesce depuneri spre fructificare pe lângă 4¹/₂ %
netto, solviudu însași darea de interese;

sconteză polițe comerciale cu 5¹/₂ %;

accordă împrumuturi cambiale și cambial-ipotecari cu 6 %;

deschide credite în cont corrent sub cele mai avantajoase condițiuni;

accordă împrumuturi pe hârtii de valoare, monede, giuvaere și mărfuri cu 6 %;

cumpără și vinde cu prețurile cele mai convenabile indigene și străine, în specialu de cele romănesci;

răscumpără fără nici o detrageră cupone, escomptează cupone înainte de scadență, și

cumpără cu celă mai urcată preță cupone dela efecte române;

efectuează în modul celă mai calantă încasări și plăți pe pietelo din țeră și streinătate,

esecută în comisiune ori-ce însărcinări de banca sub cele mai ieftine condițiuni;

închiriează magazine și locuri libere de depou, pe teri-toriulu său **strada Gării Nr. 45**, care, situatū nemijlocitū lângă gara drumului de fieru de statū, e legatū prin șine proprii cu acosta și investitū cu dreptulū de vămuire și cântărire oficiosa prin organele drumului de fieru de statū;

primesce în calitatea sa ca reprezentantă principală a societății de asigurare **EQUITABLE** din New-York oferte pentru asigurări pe viață sub condițiunile favorabile, particulare a acestei societăți.

Onorabilelorū administrațiuni de fonduri și p. t. D-lorū capitaliști le recomandă pentru plasarea de capitale **Scrisurile fonciare de 5° ale „Albinei“**

ale cărorū cupone se răscumpără semestrulū fără nici o detrageră, și cari se află de vëndare în cursul zilei a bursei din **Budapesta**, în piese de 500, 1000 și 2000 de corone. Comparendū cursurile și produsulū celorlalte efecte indigene, se pôte sustinea cu totū dreptulū, că

Scrisurile fonciare „Albina“ de 5°

suntū adă relativū cele mai ieftine și totodată mai productive din efectele cotate la bursa din **Budapesta**.

Bonitatea absolută a foncierelorū „Albina“ e garantată prin valorea celū puținū întreită a ipotecelorū pe basa căroră se esmitū, prin fondulū specialū de asigurare a scrisurilorū fonciare care e de fl. 200 000 și în fine prin totalitatea orī și cărei alte averi a institutului.

5 *

Órele de cassă dela 8—1.

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“
à 5 cr. se potū cumpăra în librăria Nicolae Ciureu.

Pentru Sesonul de Primăvară

are onărea

primă această

MAGAZINUL LEISNER

WIENA,

VI., Mariahilferstrasse 83,

Souterrain, Parterre

Mezzanin și etajul I.

a aduce la cunoștință, că cu l-a Martie vine la vânzare cele mai noue și exquisite de frumoase stoffe moderne, assortimentu sensationali prețuri ieftine și reduse, și mi permitu a invita P. T. publicu a visita magazin, unde suntu espuse spre vedere mulțime de nouități.

Stoffe curatū de lână:

Monselline de lână Dessins splendid	per Metru H.	—58
Kammgarn Nouveauté, latu duplu	"	—88
Kammgarn rayé Nouveauté latu duplu	"	—88
Crepe Nouveauté rayé	"	—70
Nouveauté rayé	"	1—
Nouveauté liguette	"	1.50
Pepita moderne,	120 cm. latu	—88
Kammgarn rayé exclusive	"	145
Cheviotine	"	120
Kammgarn carré specialité	"	120
Kammgarn rayé anglais	"	120
Harte Nouveauté rayé	"	120

Stoffe curatū de lână:

Harte Nouveauté carré,	120 cm. latu per metru H.	2.45
Kayé pointu în mătasă	120 "	"
Harte Nouveauté Franzosen	120 "	"
Harte Nouveauté Parisienne	120 "	"
Harte Nouveauté în mătasă	120 "	"

Stoffe de spălătură:

Piqué uni în toate colorile, nu-si lasă fața, per metru	52 er.
Monselline indian Dessins splendid, nu-si lasă fața,	
Piqué Nouveauté dessiné, nou de totu, pentru rochi și bluze	per metru 52, 55, 58, 60, 65 er.
nu-si lasă fața, per metru	35 er.
Piqué Harte Nouveauté, curat pentru spălatură per. m.	58, 85, 90 er.
Atlas-Astin cele mai noue, des. pentru spălatură p. mtr.	36, 40, 58 er.
Levantine, dessins moderne, pentru spal. p. mtr.	26, 30, 32, 40, 45 er.
Zephir Nouveauté, pentru spălatură per mtr.	35, 40, 45, 50, 55, 75 er.

Stoffe de mătasă:

Brocate de mătasă, frumusețe splendidă și exquisită	per metru	H.	3.60, 4
Taffetas chiné, Dessins splendide	per metru	"	2.50, 2
Taffetas rayé broché (Harte Nouveauté)	"	"	3.—
Pepita stoffe curatū de mătasă	"	"	1.20
Stoffe curatū de mătasă, cu vârgă splendidă	"	"	1.20
Sicilienne uni, în toate colorile	per	"	1.20
Sicilienne façonné, în toate colorile	"	"	1.35
Pongis chinnois Dessins splendide	"	"	1.10
Foulard de mătasă Dessins frumosu	"	"	—45
Bengaline rayé colorile cele mai moderne	"	"	—98
Mătasă crudă cu Dessin	"	"	1.25, 1

Assortimentu prezentat în cele mai noue stoffe de lână, duplu latu a 30, 34, 40, 52 er. etc.

Mostre și jurnale mari ilustrate se trimittu în provincie cu plăcere gratis și franco.